

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவானந்த நூலகம்
திருச்சிற்றம்பலம்

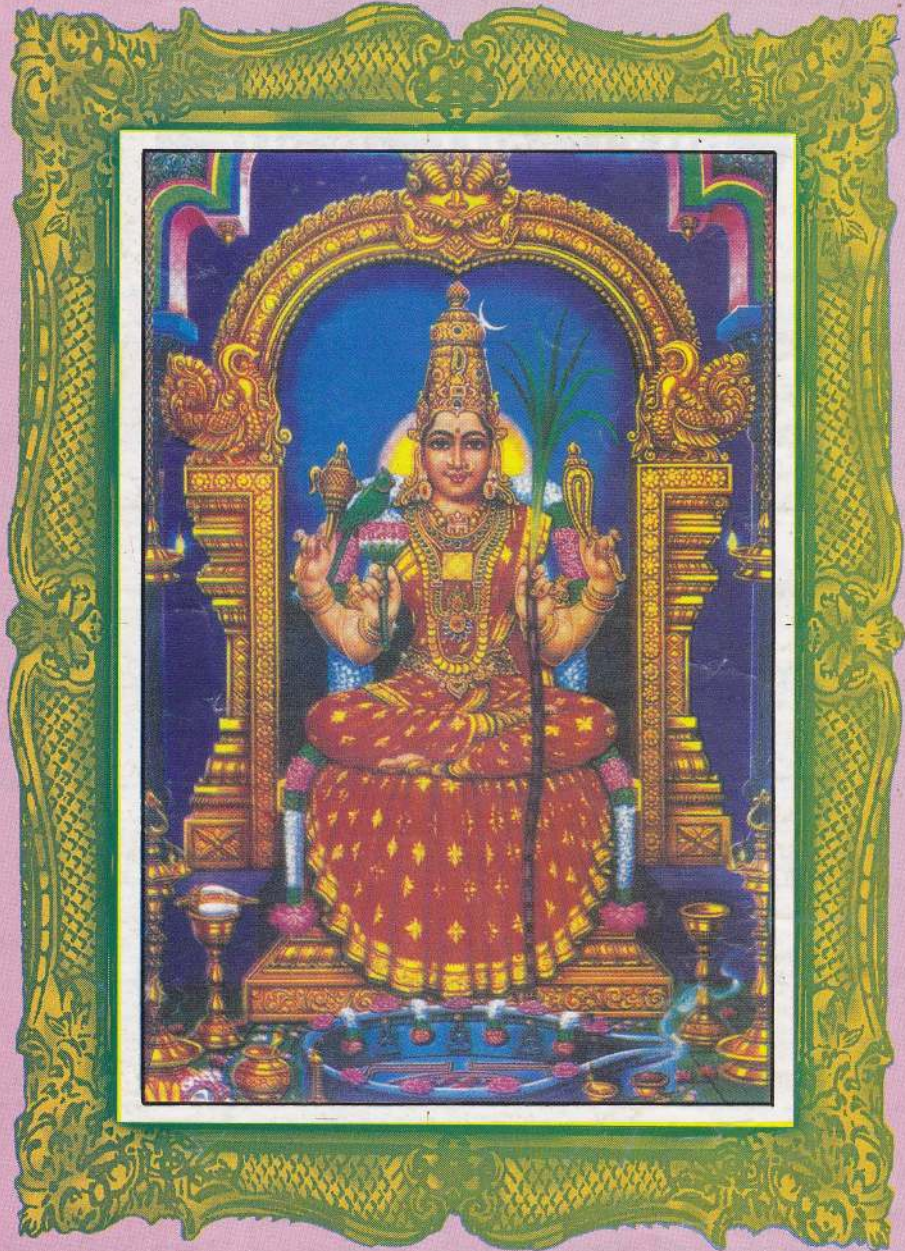

சைவநீதி

SAIVANEETHI

மலர் 07 சுபானு - மார்ச் FEBRUARY - MARCH 2004 இதழ் 11

ரூபா 25/=

சைவநீதி மாத இதழ்

பெறுமதி வீபரம்

தனிப்பதிவு ரூபா 25.00 ஆன்லைன்மற்றும் ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆன்லைன்மற்றும்
ஸ்டேசியன் பவுன் 10 அல்லது US\$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சிக்காக எங்கள் பங்களிப்பு உள்ள ஏன். அதை நாம் ஒன்றிவருவதும் சீர்க்கிப்போமாக.
சந்திர அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

C. Navaneethakumar

No.30, Ranyia Road, Colombo-04,

Sri Lanka.

TPhone No: 2580458

விராசுளடக்கம்

பக்

01. சந்திரமூர்த்தகவாய்கள் அருளிப சுகாபிநிதிகள்.....	02
02. மனதிற்ப் பிழை.....	04
03. சைவ பூஷணர்.....	08
04. சைவம் காத்த சூழ்ந்து சந்திரமூர்த்திகள்.....	11
05. மனத வாய்க்கையும் சைவ பூஷணர்கள்.....	17
06. சைவம்கள் சந்திரமூர்த்திகள் சைவ பூஷணர்.....	19
07. சந்திரமூர்த்திகள் சைவ பூஷணர்.....	21
08. சந்திரமூர்த்திகள்.....	24

சந்திரமூர்த்த கவனக்கிற்றகு

- * உரிய காலத்தில் சந்திரமூர்த்த பதிப்பிக்கக்கொள்ளவும்.
- * முகவரி மாற்றம் இருப்பின் எமக்கு அறிவிக்கவேண்டும்.
- * சிதழ்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்காவின் எம்முடன் தொடர்புகொள்ளவும்.
கிடைக்காத சிதழ்களை அனுப்பிவைப்போம்.

தீர்ப்பாறு சன நூலகம்
வாழ்வானம்

சீவகம்

"மேன்மையினால் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்"

சைவநீதி

மார்ச் 7 கயந்து - மார்ச் மாதவசம் வளர்ச்சி கயந்தி விவரிக்கும் மாத இதழ் - 11

தொகுப்பு:

கலாபுராணம், ஆலகீராமணி,
சைவபுராணம், வித்தலாண,
திரு. வ. பொன்னையர்

மதுரை:

சீவநீதி, கு. கருவேலம்மாக்குத்தல்

திரு. D. M. கையாண்டி
அறங்காவலர்.

மேன்மையினால் சைவநீதி

திரு. அ. கந்தசாமி
Chairman U.P.S.

திரு. கு. கையாண்டி

மதுரை:

திரு. சே. திருநெல்வேலி
கயந்தி அச்சகம்

விநியோகம்:

திரு. க. சீவசகலம்
செயல்பெற்ற கோட்டக் கல்வி அலுவலர்

நிர்வாக அலுவலர்:

திரு. சே. கையாண்டி
30, மயா நோட்ட, கோழம்பட்டி.

தொடர்புக்கது: 7.30 p.m. to 7.30 a.m.

தொலைபேசி: 2580458

வாழ்வு வளம் பெற வழி

மனமோட வாழ்வு என்பாள். அதுவது எமது வாழ்வு எம்மன நினைவிறுத்த தக்கவாறு தான் அடைய்யும். நல்ல நினைவுகள் இருந்தால் அதுவது பிறரும் நன்றாக வாழவேண்டும். அப்படியும் குடிசைகள் எதுவும் வழம் மட்டும் என்ற நினைவுகள் இருந்தால் எமது வாழ்வு வளம் பெறும்.

"கெடுவான் கெடு நினைப்பான்" என்பது முடிபொழி பிறருக்குக் கெடு செய்ய நினைப்பவன் தான் கெடுவான். எவ்வே நல்ல நினைவு மனதில் வளர்த்து மனைத்த தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மனைத்த அழகுமேலும் வண்ணம் பார்க்குக்கொள்ள வேண்டும். துணியில் அழகுமேலும் தோய்த்துக் கொள்ளவேண்டும். பல் அழகுமேலும் வண்ணம் திளையும் விவகுமேலும். மனம் மாறாமல் இருக்கிறது. அந்த மனை எவ்வாறு நீக்குவது?

மனைமே மன இல்லவது இருத்தல் அனைத்து அறமும் அழகு. தோய்க்காத துணியில் அழகுமேலும் தோய் அழகுமேலும் படுக்காத, அறவரைகளைக் கேளாதவன் மனதில் மாறாமல்.

மன உடைய மனைத்தவர் என்னங்கள் எதுவும் பிழையேறாத மனம் மனைத்தவர் நினைத்த கருமங்கள் இறைமனனால் இல்லவில்லை. மனம் மனைத்தவர் மனைத்தில் இறைவன் எழுந்தருளி இருப்பான்.

நனைப்பவர் மனம் மனைமே மனைமே.

நாம் நம் மனைத்தால் அன்புள் பிறரை மதித்தால் அவர்களும் எமக்கு மதிப்பளிப்பார்கள். நாம் வெறுப்பின் பிறரை நோக்கினால் அவர்களும் நம்மை வெறுப்பார்கள்.

மனம் மனைத்தாக்கு நல்ல மனம் மனைமே மனைமே. "மனைத்தாக்கு எச்சம் நன்றாகும்" என்பது வள்ளலும் வர்க்கு.

எவ்வே அறம் நனைமே வாழ வேண்டும். உலகமே நனைமே வாழ வேண்டும். உயிர்கள் பாவும் இன்பமுற வேண்டும் என்று நினைப்பதன் மூலம் எமது வாழ்வையும் வளம்மேலும்.

சிவபுராணம்

சுகந்தபார கேளாரம் தரட்டு
 சீர்த்திதானை
 சுந்தரமுர்க்கு சுவாமிகள் தேவாரம்
 ஷடாங்கிருமுறை
 கோயிற்றிறம்

திருப்பாவாங்குக் கொடுமுறை

பண் பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சீற்றமபலம்

காட்டுநீக் காலே கடம்பூர் மலையே
 காணப் பேரூராய்
 கோட்டுநீக் கொழந்தே அமுந்தா ரரசே
 கொழந்து கொல்லேறே
 பாட்டுர் பலரும் பரவர் படுவாய்
 பணங்காட் திரானே
 மாட்டு ரறவா மறவா துன்னைப்
 பாடப் பணியாயே.

1

கொங்கும் குறுங்கிற் குறுங்குக் தளியாய்
 குறுகா குற்றானை
 கங்குல் கிரிவாய் வானேர் தலைவா
 வாய்மார் மனவா
 சங்கம் குறைபார் வெவியா அழகா
 அவிவா அனலேங்கிக்
 கங்குல் புறங்காட் டாம அறார்
 கவலை களையாயே.

2

நிறைக்காட் டானே நெஞ்சத் தானே
 நின்று யூரானே
 மிறைக்காட் டானே புளங்கிச் சடையாய்
 அனலேயர் கைபானே
 மறைக்காட் டானே திருமங் துறைபாய்
 மானே ணத்தானே
 இறைக்காட் டானே எங்குட் குன்னை
 மய்யன் தம்மானே.

3

ஆடு ரங்கா ஐயாற் றடிதே
 அளப்பூர் அம்மாளே
 காநர் கொழில்கள் புனை சூழ் புறவில்
 சுருகா ஷடானே
 பேரு ருறைவாய் பட்டிப் பெருமான்
 நிறவா நெரியானே
 பாநர் பலரும் பரவர் படுவாய்
 பாதுர் அம்மானே.

4

மருக னுறையாய் மயமா எத்தாய்
 மதியஞ் சன பானே
 அருகந் பிவீநிள் அழ்வார் மேலே
 அகல அநுளாயே
 கருகறு குரலாய வெண்ணிக் கருர்பே
 காணூர்க் கட்டியே
 மருகப் பனிபாய் அடியார்க் குன்னைப்
 பவளா படியானே.

5

சுப்பிரமணிய பிணிநின் வடியார் மேலே
 அகல அநுளாயே
 சோங்கல் உறையாய் விளமம் நகராய்
 விடையார் கொடியானே
 நாங்கல் உறையாய் சீதங்கல் நகராய்
 நல்லூர் நம்பானே
 பாங்கல் பஸீயேர் பரணே பரண
 பறைய் படியானே

6

தேனைக் காவல் கொண்டு விண்
 கொன்றைச் சேயுந்தாராய்
 வாளைக் காவல் கொண்டு தீன்றார்
 அறியா வெறியானே
 ஆனைக் காவில் அரணே பரணே
 அண்ணா மலையானே
 ஊனைக் காவல் கைவிட முன்னை
 உடம்பார் உணர்வாரே

7

அருத்திச் சுடே நெபத்தா னத்தாய்
 சொல்லாய் கல்லாலா
 மருத்தி நிமடக் துறையார் வெயிலாய்ப்
 பலவாய்ப் காற்றாளார்
 திருத்தித் திருத்தி வந்தென் சிந்தை
 துடங்கொள் கயிலாயா
 அருத்தித் துன்னை அடைந்தார் வினைகள்
 அகல அநுளாயே

8

புலியூர் சிற்றூர் பலத்தாய் புதலூர்
 போதா மூதாரா
 பொலியேர் புறமூன் பெரியச் செற்ற
 புரிபுள் சன பானே
 வலியேர் அரக்கன் துக்கல ஐஞ்சூன்
 கட்டிக் கயிக்கு
 கலியேர் புறமூர் கடவு ராள்
 காண அநுளாயே

9

வாய்மா வுரினை பம்மான் காக்கும்
 பலமூர் கருத்துவல்லி
 வாய்மாந் துடங்கண் மடியம் அன்ன
 வெழியான் மச்சிக்கடி
 தம்மான் ஊரன் சடைபன் சிறுவன்
 அடியன் தமிழ்மாதை
 சேம்மாந் திருந்து திருவார் திரப்பார்
 சிவமேரகடியானே

10

மனிதகுப்பிறவி

முருகவேட்புமரபுகள்

விஞ்ஞானம் மனிதனைப் பழகப்பிராணி. இருகால் விலங்கு, சரகவிலங்கு, ஆரியல் விலங்கு என வர்ணிக்கிறது. மனிதன் தன் நிலையில் இடந்து விலங்கும் போது விலங்காகிறான். விலங்கு என்றால் பிரகம் என்று பொருள். டாவிவின் பர்ணாமத் திருநாடும் ஏறும் கொள்ளப்பட்டது. எனவே குரவிலேடுத்து பிறந்தவன் என்பாடுகிறார்கள். மனிதரே, விலங்கும் போக்கு, பறவைமைப்பு, தாவரப்பான்மை இருப்பதால் அவனை அப்படித் தரத்தில் வைத்துப் பாடியும் எழுதிபுற உன்மை, வள்ளுவனார் கல்வி கற்காதவனைபுற கற்றவனைபுற ஒப்பீடு செய்து ஒரு புறம் சுந்திருக்கியார்.

“விலங்குகாடு மக்களையைக் கிவஞ்ஞானம் கற்றாரோடு ஏனையவர்.” (குறியியல்) மனிதன் பிரகம் இரண்டையும் படித்தவன் படிமாதவன் இருவரோடும் பொருத்திப் பார்க்கிறார்கள். “சைவ நடுவே நீட்டிபாலை வாய்ப்பான் நின்றான் துன்புறிய நாட்டாதவன் மரம்” என்றார் ஓளவையப்பர். சற்று முன்னேறிய அடியாளர் தன்னை இரு கால் மாடு என உவமிக்வுள்ளார்.

“கிவையாதோ அங்குலம்? பேராணக்கக் கென்னமுதம் உதவையல் கிவலைகாட்டி வகைபுக அலக்கறித்தாய், உண்டுஉருக்கு

வாழ்ந்தேன் நான் கிரண்டுகால் மாடுபொல (அடியாளனவர் பாடல்கள்-1) பெற்றவுட்கே8

இன்று மனித குல மாய்ப்பு மங்காற காக்க முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப் பல முயல்கின்றனர். மனித நேயம் மட்டுப் போவ நிலைதான் தென்படுகின்றது. டாவிவின் வகைபுக (உள்ளது சிந்தனை) வருவதற்கு பல்லாயி ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வாழ்ந்த தொல்காப்பியர் தம் பொருளதிகாரத்திலே உயிர் இளங்களை ஓர்ரிவு, சரறிவு, முவறிவு, நாறறிவு, ஐயறிவு, ஆறறிவு உயிர்களெனத் தன் திறனாய்விற் கண்டு, வகுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

“ஒன்றறிவுகுவே உற்றறிவுகுவே கிரண்டறிவுகுவே அதனொடு தாவே முன்றறிவுகுவே அவற்றொடு முக்கே நான்கறிவுகுவே அவற்றொடு கண்ணே ஐந்தறிவுகுவே அன்றொடு செவ்வோ ஆறறிவுகுவே அவற்றொடு மனனே நேரீதன் உணர்ந்தோர் தெரியடுக்கின்றே.”

(பொருளதிகாரம்-மரபியல் நூற்பா27)

கிரவின் பொருள்: ஓர்றிவுள்ள உயிர் உடம்பினால் அறியக்கூடியது. சரறிவுள்ள உயிர் என்பது உயிர்மீனாலும் வாயினாலும் அறிக்கூடியது. முவறிவு உயிராவது

புகல்வெல்லும் உதவையல் காக்கிக் கிவலைவல்லும்

மேற்கூறிய வேண்டும் பொருது

481

சைவநீதி விட வள்ளலார் முட்டையை விடும் என நினைவு வைப்போரின் நினைவு விடும். இது சைவநீதி அடிப்படையில் உயிர் மீனில் அறிவுக் கற்ற ஏறும் கல்வி கற்றோர்.

உடம்பினால், வாயினால், மூக்கினால் என மூன்றினாலும் மூடியாகக்கூடியது. நான்கறிவாவது உடம்பு, வாய், மூக்கு, நன் ஆகியவற்றினால் அறிபாக்கக்கூடிய பிரான்கள். ஐவகை அறிவுஉயிர் என்பது மெய் வாய் மண் மூக்கு செவி ஆகிய ஐந்து உறுப்பினாலும் அறிபாக்கக்கூடியது. இவைகளை யன்றி "மனம்" என வாய் ஆறாவது அறிவினை யம் கொண்டதுதான் மனிதம். இதுவே பகுத்தறிவு. எனவே மனதை உடையவன் மனிதன் என அழைக்கப்பட்டான். ஆக ஆற்றிவு படைத்தவர் மனிதர். இவிலேயே அறிவு குறைந்தால் மாமகன் என அழைக்கப்படுவர். மாவும், மாக்களும் ஐ அறிவினவே என்பது தொல் காப்பியம். மின்னலே வந்த பட்டுக் கோலையம் ஆற்றியில் ஓர்றிவு (Oar) அஷ்டு. அதுவுமே இருக்குமென்றும் அதுவும் பட்டு (Dough) என்று பாடினார். ஆயறிவு படைத்தவன் மனிதன். இது நன்றி. இது நீது என்ற மனப் பகுத்துப் பார்த்து நன்வழியிற் தன்னை வழிப்படுத்தியவனே அறிவு. இயல்பறிவு, கல்வியறிவு, படறிவு, உய்றறிவு என வாழ்வின் பல அறிவின் சேர்ச்சை மனிதனை வழிப்படுத்து கிறது. இவ்வாறறிவு உயிர்களை ஓர்ந்து பார்த்து தொல்காப்பியனார் ஒவ்வொரு சீவ ராசிகளையும் பற்றிப் பேசுகின்றார்.

**"புல்லும் மரமும் ஓர்றிவின்னவே
மீறவும் ? னவே அக்கனைப் பிற்பே"**

(பொருளதிகாரம், மரபியல் நூற்பா 28)

புல், மரம் என்பிவற்ற இரு தாவரமும் உடம்பால் அறிந்து கொள்ளும் ஓர்றிவு உயிர்கள். இவை இரண்டும் அல்லாத பிற

உயிர்களும் என்பது பிறவும் என்பதால் உணர்த்தப்பட்டது.

உடம்பால் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய புழுக்கள், புற்கள், கொடியவைக்கள், செடியன், இந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவை. அடுத்து வருவன சுறிவு உயிர்கள்.

**"கந்தும் முறவும் சுரிவின்னவே
பிறவும் உவவே அக்கனைப் பிற்பே"**

(பொருளதிகாரம், மரபியல்-நூற்பா 29)
நந்து - சங்கு, சங்கு, நக்கை, மினிஞ்சல் போன்றனவும் சுறிவு உடையன, பிறரால், பிறவொருவர்களால் தாக்கப்படும் போது அறிபும் உணர்வும், உணவு உண்பதால் வாய்முள் உணர்வும் இரு அறிவுக்குரிய அணைப்பாகும். இவை போன்ற பிற உயிர்களும் பட்டியலில் அடங்கும்.

**"சீதலும் சுறமும் முறவின்னவே
மீறவும் ? னவே அக்கனைப் பிற்பே"**

(மேலது நூற்பா 30)

பிழல் கறையான்

சூல், வறம்பு, கறையான் என்னவன்றிற்றும் இவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவற்றிற்கும் மூன்று அறிவு உண்டு. உடம்பால் உணர்தல், வாயாற் களைவத்தல், உண்ணல், மூக்கினால் மூகாதல். இவற்றின் தொழிற்பாடாம்.

மிகுதங்களும் பறவைகளும் ஐந்து அறிவு உடையவை. மக்கள் ஆற்றிவு கொண் வர்கள் தொல்காப்பியர்காட்டும் நுண்மான் நுண்புடலம் கூர்ந்த ஞானத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

இவ்வயிர் இவ அமைப்பை என்பத்து நான்கு இலட்சம் எனச் சீத்தர்கள் காட்டு கின்றனர். தேவர், மனிதர், விலம்பு, பறவை,

A crow will overcome an owl in the day time, the king who would conquer his enemy must have (a suitable) time.

மணர்வன், நிரவாழ்வன், தாவரம் என்பன இவ்வரிசையில் வரும்.

தேவர்	11	இலட்சம்	கரு	வேறுபாடு
மணிகள்	9	இலட்சம்	கரு	வேறுபாடு
மிருகம்	10	இலட்சம்	கரு	வேறுபாடு
பறவை	10	இலட்சம்	கரு	வேறுபாடு
மணர்வன்	15	இலட்சம்	கரு	வேறுபாடு
நிரவாழ்வன்	10	இலட்சம்	கரு	வேறுபாடு
தாவரம்	10	இலட்சம்	கரு	வேறுபாடு

மொத்தம் 64 இலட்ச மானிப்பெயர். இந்த நூல்களைக் கோற்றமும் (முண்ட, கரு, மிழாங்கு, வீயங்களை எழுவகைய பிரஸிசுகளில் பிறந்த மனிதனாய்ப் பிறப்பது பிறவிப்பெண்ணும் மகா சமுத்திரத்தை நீந்தித் தடங்கத்துக்கு ஒப்பாகும். எனவே மனிதப் பிறவி - விழாபியம் மிக்கது. இதை ஞான சாந்திதர்

“உரைசேரும் உண்பத்து நான்கு நூறு
உயியாய் மானிப்பெயர்

நாரகோப் படைத்த கந்திசுமீக்து
உயிரம்

அங்கங்கே நின்றான் கோயில்
மனசேரும் முகம்புழை மல்குகள் பல
தடயா எண்ணுபாட

சுரைசேர் பெயர் விதிகர விவங்காந்தள்
கையேற்கும் மிழைவ யாழே”

என்பாடுமன்றம். இந்தப் பிரயோயில் எல்லாம் பிறந்து பிறந்து இளைத்தும்போன நிலையைய் பெருந்துறைப்பின் னை திருவாசகத்தில் எடுத்தல் காட்டுகிறார்.

“மூன்றாய் மூடம் புழுவாய் மயலாய்
பல்விருக மானி பருணையாய் மார்பாதித்

கல்லாய் மனிதராய்ப் போய்க் கணக்களாய்
மல்லாரர் அது முன்னாய்க் தேவராய்
செல்லாது தன்மலிக் தாவர சாந்தமக்குள்
சுல்லப்பிறப்பும் (முந்தவனாதே விளம்பெருமான்”
(பிவபுராணம் 26.31)

மூடாய்- மூடு-ஆகி. மூண்டு அல்லது சீறுசெடியாகி விருகம்- மிருகம், மலையர்கள் பூக்கணங்கள். தேவருக்கும், மனிதருக்கும் இடையானது. தாவரம்- மரங்கள் (நிலத்தில் உள்ளன), சங்கமம்- அசைவன், கல். புல்லிற் துலங்கி அறிவோடு கடிய மனிதர் வரை எத்த னையோ பிறவிகள் ஏடுக்கெடுத்தே இளைத்தீதன், என மானிக்கவாசகரும் பேசியுள்ளார். பிறவியின் அலையுமர் பின் முன்னாக யார்புள்ளன, தாவரம் செய்யுள் மார்புக்கடைய இம் மரபியுள்ளன, அநன்கிரி ஒடுதாய் இருதாய் பலமோடி தாபுடன் அவியே உருவாதே எனப் பாடிபுள் மார்பு விந்து அனிகளும், மொஞ்ஞானிகளும் பிறவிகளில் மேம்பாடு உடையது மலிப்ப பிறப்பினால் என உறுதிப் படுத்தியுள்ளார்.

ஒளவைய்பாடி இளங்குமாரனான முருகனைக் கண் போது, கனிந்த பழங்களை ஆய்ந்து மொட்ட பின்னளப் பெருமான் புலமை நிக்க அவளின் வாப்பெழுப்பாக அரிய, பெரிய, கொடிய, இனிப் செய்திகளை எ வகினருக்கும் பெற்றுக் கொடுக்க என்னவிய போது அரிது அரிது எனப் பாட வைத்த அப்பால் “அரிது அரிது மானுடர் ஆகல் அரிது” என்றதான் துவங்குகிறது.

அரிது கேட்கின் வரிசைவேலோய்
அரிது அரிது மாவீட ராதலரிது

மாவீட ராயினும் கூல்குமடு செவீடு
பேடு தீங்கிப் பிடுக்கல் அரிது
பேடு தீங்கிப் பிறந்த காணலாய்
தூணமுங் கல்வியும் நயத்தல் அரிது
தூணமுங் கல்வியும் நயத்தல் அரிது
காணலும் தவழும் தான் செவயல் அரிது
தூணமுங் கலமுந் தான் செவயல் ராயின்

புருவத்தோடு ஓட்டி ஒதுக்கல் திருவினைத்
திராமை ஆங்கும் கயிறு

வானவர் நாடு வழிதறந் கடுமே.
 நிறயினாற் கிடைத்தற் கரியது மனிதப்
 பிறவி. இப்பிறவியிலே ஊழற்றவர்களாகப்
 பிறந்தல்பாவம். எனவேமனிதப்பிறவிவாய்ப்
 பீனும், படித்து அறிவாளிபாசி உயிருக்கு
 நன்மை பயக்கும் ஞானம் பெறுவது மேலா
 னது. இவையெல்லாவற்றிலும் துவவழி
 வாழ்ந்து தானம் செய்தல் மிகுந்த மேலானது.
 அதனால் அறிபா முயற்சி சித்திக்கும் எய்றார்
 ஓளவையப்பிராட்டிய நிகதிக்கொன்மையான சாகசம்
 சார்வழிபிற தன்னை வழிப்படுத்திய தாயு
 மாவையும் அடிவொற்றி மனிதப்பிறவி கீடை
 யாதது. இந்த வாய்ப்புத் தவறின் இனி எ
 ப்பாய்பில் இந்நிலை வருமோ, வந்தாலும்
 என்னவாகுமோ என்று ஏக்கத்தை வெளிப்
 படுத்தும் போது நமக்கும் அது நல்ல பாட
 மாகும்.

“ எண்ணிய சிவன்களில் மாண்டப் பிறந்தான்
 மானீனும் அறிநீலுமாவ
 கீழ்ப்பறவி கங்கலால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ?
 ஏதுவரு குமோஅறிவிலன் ”

(பித்தர் கணம்-1)

இவ்வீகசுயிலே அப்பர் நிரால் தீர்வை
 நகர் புலந்து நடராஜனின் திருக்கொலத்தைக்
 கண்டதும். இக்கொலத்தைக் காண செய்தனை
 நிரவி எடுத்தாலும் க(ய)வையில்கலை என்ற
 மனப்பிழப்போடு மனிதமே வேண்டாமென்ற
 அஃர் (1208) மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
 இந்த மானியல்தே, எனது திருவாய் பொழிந்து
 அறவினார்.

“ குனித்த முருவழங் கொள்வவச்செல் மாயிற்
 ஞானச்சிப்பிழம்
 மனித்த சடையும் பவளப்போல் மேனார்
 பால்வெண் விறும்
 கினிக்க முடைய எடுக்கொயர் பாதமுங்
 காணப் பெற்றால்
 மன்க்கல் பிறவியும் வேண்டின தேகிந்த
 மானீதை ”

(திருமுறை 481:1)

அப்பர் பெருமானால் ஆக்கப்பட்ட பெருந்
 தாண்டகர் அவரைக் தூண்டிக் வேந்தனாக்கி
 விட்டது. தூண்டிகச்சதுரர் பொன்னாப்பலத்தே
 கண் கவந்திவறந்த காட்சியை இப்படி
 வடித்திருக்கிறார்.

“ சந்தித்த கோவணத்தர் வெண்கணால் மயிற்
 சங்கரணவக் கண்டரோ கண்டோ -
 மந்தரால்
 பந்தித்த வெண்கண மயிற் மாய வேழிப்
 பந்துகணையீ வெண்கொலோ ஏற்க்க
 கொண்கி
 வந்தவ்கெள் வெண்கணையுற் காழு மெல்லா
 மணிபாலும் கங்கல்கீ கொள்ளக்
 கொள்ளப்
 பொன்றி மணிவெக்குப் புகம் பற்றப்
 முலிபூச்சிற் நம்பலமே முக்கள் கூறே ”
 (திருமுறை 6:2:9)

இம்மனிதப் பிறப்பு ஒப்பற்றது என்பதை
 பாரதியாரும் போற்றுகின்றார்.

“ மானிட ஐன்மம் பெறுவதற் கென்கணர்
 வாய்க்கணை 2 ஊர்க்கா தேள்- அவர்
 உணவுக் கீயினும் உன்மைநிலை கணர்
 உடன்பாடு மறவாதோ? ”

(பாரதியார் சுதந்திரம் 3-4)

ஆக வாய்த்த இப்பிறவியைப் பயன்படுத்திப்
 பெருவாழ்வு தானப்போமாக.

கடிகைப் போகர் கண்கே லுமியார்
 கிடபொலு மாகணீ கீற்றந்மேற் கொள்ளார்
 மடைவிறு மண்ட வாய்க்கார்ப்பல் கோகார்
 பணிக் காணு யுதிபுலி செய்குளங்
 கடனறி காட்சி மகள்.
 (புறநாடுகாண்ட)
 போதும் ஒருவருடைய வினையிலும் நல்லுடற்தும்
 போகார். கவின் மேல் உயிரும், மன்துக் குன்றால்
 பிள்ளியும் பிறருக்கு மாகனிமைப், மன்கிழம்புப்
 பற்றிதும் மேற்போப்பதும் செய்து கொள்ளார்.
 படை மறவாளிலும் தாமுக்குத் ஆடைக் காற்றுப்
 பிற்பேல் 2 கார்ப்பல் போகார். பன் நடுவண் நீண்டு
 உடையை உருவப் மறவாளும் கடப்பாட்டை
 அறிந்த அறிவையார்.

செவ்வாய் இரவு தொடர்ச்சி.....

சைவநூலுணர்ம் தமிழ் விளக்கம்

ஓயத்திரவியம் பதினாட்டாவன:- விறகு, நெய், பால், தயிர், துவரை, பெயர், சுடுகு, சமித்து, பயர், பணியாரம், வெல்ஹம், பெயிமா, தேன், துழைப்பெந்தெல், உழுந்து, சிவா நெல், என்னு, சருவாயிப அமுது என்பன. இவை தயிர் ஏனைய பதார்த்தங்களும் ஓயத்திரகாகும். இவ்வாறு ஓயத்திரவியம். அறிந்துகொள்க.

ஓயத்திரவியம் அகிணி குண்டத்தில் விடுவதாக இருக்குமிடம் செலி, அதில் ஓயத்திரவியம் விபாதியுண்டாகும். புகை இருக்கும்படி மூக்கு, அதில் ஓயத்திரவியம் துக்கமுண்டாகும். சிறிது எரித்தமிடம் கள்கள். அதில் ஓயத்திரவியம் தான் இருக்கும் ஊருக்கு அகிணியினால் பெருகல் உண்டாகும். கனையிருக்கும்படி சீரக, அதில் ஓயத்திரவியம் துக்கம் நேரிடும். ஆகையால் அகிணியினுடைய உயவையாகிய பிளகையில் ஓயத்திரவிய வேண்டும்.

அகிணி சைவநூலுணர்ம் கொண்டு பிஷ்யஸுணர்ம் சுபாஷஸுணர்ம் அறியும்படி நான் உபதேசிக்கின்றேன்.

பூணாத்தில் அகிணியிலக்கணம் ஆறு சைவநூலுணர்ம் உண்டாகும். அவையாவன: வர்ணம், சந்தம், சந்தம், கனாகை, தூயம், சரணம் என்பன. அவற்றில் வர்ணாகிய பிறம் பதினொரு வகையாகும். சந்தம் ஐந்து வகையாகும். சந்தமாகிய பரிமளம் பதினாறு வகையாகும். சிவகாகிய உயவையான ஐந்து வகையாகும். தூயமாகிய புகை நான்கு வகையாகும். சரணாகிய உயவையான பன்னிரண்டு வகையாகும். ஆக இவ்வாறு அகிணி இலக்கணம் ஐம்பது வகையாகும். அறிந்து கொள்க. இவ்வாறு திநாமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. உபதேசகர் என்றும் உபதேசத்தில் இன்னும் சிவகாகி கருவியுடையது.

கிளி சீஷ்யஸுணர்ம் அறியமுறை வருமாறு:- பிராமணக் கொலை, ஆசிரியக் கொலை, பருவின் மனைவியைப் புணர்தல், பகலைக்கொல்லுதல், செருநன்றி யறக்கல், உயிரிழந்தல் என்னும் இந்தச் சீவகளைப் செய்தலுக்கு அகிணி கருணா நிறமுடையதாகிருக்கும். பூமியைத் திரிபுரானுக்கு அகிணி அகத்த வாய்மையான பதார்த்தம், பன்னாடைய உயவையாகக் கொலை செய்வதற்கு அகிணி பிஷ்யஸுணர்ம் உயவையாகும். மகிளையக் கொன்றவனுக்கு அகிணி பிரமித்தலை உடையதாய் இருக்கும். கவர்ணத்தைத் திரிபுரானுக்கு அகிணி நடுவதும், சிவகொலை செய்தவனுக்கு அகிணி துடிக்கும். கருவியைக் பெருத்தவனுக்கு அகிணி கருவியில்லாதிருக்கும். இவ்வாறன்றி உச்சித்தலத முதலிய புஷ்யத்தின் பிறம் போலும், திருநீர்தோய் பூச்சியின் நிறம்போலும், அகிணி பிஷ்யஸுணர்ம் திஷ்ய பெற்றுக் கொள்வதற்கு மிகுந்த நன்மை உண்டு. கற்பூரம், அகிணி, சந்தமம், கஸ்தூரி முதலிய நல்ல யாசனையுண்டாயின் சீஷ்யன் அகியாயிருப்பான். வீணை முதலிய இவ்வாறு சந்தம் உண்டாயின் சீஷ்யன் இம்மையிலும், மறுமையிலும் உக்தானாக இருப்பான். அகிணியின் கனாகையானது மிகுந்து, வடக்கு, மேற்கு, பெருகு, நடு என்னும் இந்தத் திக்குகளில் சாய்ந்திருந்தால் பிஷ்யன் பெரிய தவணனாக இருப்பான்.

சுருவியை எல்ல உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்

483

செவ்வாய் இரவு தொடர்ச்சி தொடர்ச்சி, அகிணி உயவையாகிய பிஷ்யஸுணர்ம் அறிந்து கொள்ளுதல். அகிணி உயவையாகிய பிஷ்யஸுணர்ம் அறிந்து கொள்ளுதல்.

புகை வெளுத்திருந்தால் சிவப்பன் இராஜாபயாச இரூப்பான். அக்கிளிபின் குறிகளைக் கொண்டு சிவப்பனுடைய இலக்கணங்களை அறிந்து, நல்லாசிரியன் வீஷ்ணுக்குத் தீசைச் செய்து வைக்க வேண்டும். அக்கிளியின் குறிகள் பொல்லாதவாயிருந்தால் பிராயச்சித்தம் செய்து தீசைச் செய்து வைக்க வேண்டும்.

பஞ்சாசன இலக்கணம் கிரண்டு கலோகங்களாற் கூறுவீன்றார்.

சம்பவாசிரியர் மகாதேவருக்கு அனந்தாசனம், சிங்காசனம், பத்மபலம், யோகாசனம், விமலாசனம் என்று ஐந்து ஆசனங்கள் உண்டு. அன்றான் அவந்தாசனம் மூன்று கோணமுடையது. சிங்காசனம் நான்கு கோணமுடையது. யோகாசனம் நான்கு கோணமுடையது. பத்மாசனம் வட்டமாக விளங்குவது. விமலாசனம் ஆறு கோணமுடையது. இந்தப் பஞ்சாசனங்களுள், அபிஷேக சமயத்தில் அனந்தாசனம், சிங்காசனம் திரும்பும் பூஜிக்க வேண்டும். பரிபட்டம், சத்தியம், திருவாரணம், சந்தனம், புஷ்பம் முதலியன அனியும் பொழுது யோகாசனமும், பத்மாசனமும் புஜிக்க வேண்டும். அணுக்கீரகம் செய்யும் பூஜா சமயத்தில் விமலாசனம் பூஜிக்க வேண்டும். இவ்வாறு பஞ்சாசனம் பூஜிக்கும் முறைகளை அறிந்து கொள்க. இந்தப் பஞ்சாசனமும் சீவாசனத்துள் அடக்கமாகும். எவ்வாறெனில், ஆதார சத்திமுதல் அனந்தாச்சீவனை முடியாக அஷ்டாசனம், திரும்பு முதல் ஊர்த்துவச்சீவக முடிய சிங்காசனம், கந்த முதல் கிரந்தி முடிய யோகாசனம், சப்தம் முதல் கர்ணியை வரை பத்மாசனம், மர்ணிகை விமலாசனம் என்க. இவ்வாறு அனந்தாசனமுஞ் சிவாசனத்துள் அடக்க முறையை அறிந்து சிவ பூஜை செய்ய வேண்டும். யோகமும் என்னும் சிவாமயத்தில் இவ்வாறு ஆசன இலக்கணம் சொல்லப்படவுருக்கின்றது.

சீவாச்சீவனைக்குரிய சீ பசாரம் பதினாறு வருமானு:- பாத்தம், ஆசமனியம், வார்கீயம், தூபம், பூஜை, அபிஷேகம், ஆசனமூர்த்தி மந்திரத்தால் அரங்கித்தல், ஆவாகனம், சந்தனம் முதலியன சாம்பரித்தல், நைசைத்தியம் சம்பரித்தல், தூபம் சம்பரித்தல், தீபம் சம்பரித்தல், நித்திபாக்கிளி மாரியம் செத்தல், திருக்கரத்தில் அறுகோதகத்தை (உள்ளங்கை ஜலத்தை) வார்க்கல், தோத்திரஞ் செய்தல், பராமுயாக்கியங் கொடுத்தல், சண்டைவரை பூஜை என ச பசாரம் பதினாறும் கண்டு கொள்க.

இனி பஞ்சோபசாரத்தைப் பற்றிக் கூறுவீன்றார்.

கீழ்வது, முளம், பஸம், சந்தனம், புஷ்பம், அமுது முதலாயின பார்த்திப (பிரத்திவி) உபசாரம், பால், தயிர், திரும்பஞ்சனம், சர்க்கரை, வஸ்திரம், முதலியன ஜலம்மமான உபசாரம். நெய்த்தீபம், ஆபரணம், இரத்தினம், முதலியன அக்கிளி சம்பந்தமான உபசாரம், தூபம், சாயரம் முதலியன வாயு சம்பந்தமான உபசாரம், மணி, கீதம், முடிவீணை முதலியன ஆகாச சம்பந்தமான உபசாரம். இவ்வாறு பஞ்சோபசாரங்கள் கண்டு கொள்க.

பன்னிரண்டு மாசத்திற்கும் மாசபூஜை வருமானு:- மாகழி மாதத்தில் நெய்மாரிஷேகம், சை மாதத்தில் தேனாபிஷேகம், மாசி மாதத்தில் நெய்க்காப்பணம், பங்குனி மாதத்தில் வடிக்கட்டின பகந்தயிர், சித்திரை மாதத்தில் மருக்கொழுந்து, வைகாசி மாதத்தில் சந்தனம், அணி மாதத்தில் முப்படிம், ஆடி மாதத்தில் திரட்டிப்பால், ஆவணி மாதத்தில் எவ்வாறுசாக்கரைமும், மூட்டாழி மாதத்தில் பணியாரம், ஜ்யேஷ்டி மாதத்தில் சம்பா அன்னம், கார்த்திகை மாதத்தில் தீபவரிசை, இவ்வாறு பன்னிரண்டு மாதத்திலும் மாச பூஜை செய்ய வேண்டும்.

Is there anything difficult (for him to do), who acts, with (the right) instruments at the right time?
 483

கிரத்தலிங்கம் எட்டு விதமாகும். அவையாவன: - வச்சிரலிங்கம், மயலிங்கலிங்கம், வைந்ரீயலிங்கம், வஸுலிங்கம், பவலிங்கம். இந்திர நீலலிங்கம், கோமேதக லிங்கம், மரகதலிங்கம் என்பன. இந்தலிங்கங்களுள், வச்சிரலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் சத்துருஜபம் உண்டாகும். மானிக்கலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் ஐகலியமுண்டாகும். வைந்ரீயலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் நல்ல புத்திரன் உண்டாவான். வஸுலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் பவலிங்கத்திழுண்டாகும். பவலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் சகல வசியமும் உண்டாகும். இந்திர நீலலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் தளம் உண்டாகும். கோமேதகலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் அழகுண்டாகும். மரகதலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் நல்ல போகமுண்டாகும். இவ்வாறு பிந்தியவிவகமென்றார். ஆகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உலோகலிங்கம் எட்டு விதமாகும். அவையாவன:- வெள்ளலிங்கம், வெள்ளலிங்கம், செம்புலிங்கம், வெண்கலலிங்கம், துத்தநாகலிங்கம், சயலிங்கம், அரங்கலிங்கம். இரும்புலிங்கம் என்பன. இவ்வலிங்கங்களுள், கண்ணலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் சம்பத்துண்டாகும். வெள்ளலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் அரங்கமுண்டாகும். செம்புலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் நல்ல புத்திரன் உண்டாவான். வெண்கலலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் ஐனங்களுடையவிரோதமுண்டாகும். துத்தநாகலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் உச்சமுண்டாகும். சயலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் விபாதிமுண்டாகும். பீத்தலலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் ஆயுள் உண்டாகும். இரும்புலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் மயலமுண்டாகும். இவ்வாறு உலோகலிங்கங்களும் அவற்றைப் பூஜிப்பதாலுண்டாகும் பவல்களும் அறிந்துகொள்க.

கடினலிங்கம் பன்னாறு வகைப்படும். அவையாவன:- மணலிங்கம், அரிசிலிங்கம், அன்னலிங்கம், மணலிங்கம், கோமயலிங்கம், வெண்ணெய்லிங்கம், பழலிங்கம், மாவுலிங்கம், சந்தலிங்கம், தெற்கலிங்கம், விபுதிலிங்கம், உருத்திராகலிங்கம், பழமாலாலிங்கம், சாமலிங்கம், அம்புலிங்கம், தளிர்லிங்கம் என்பன. இந்த லிங்கங்களுள் மணலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் மூத்தியுண்டாகும். அரிசிலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் போகமுண்டாகும். அன்னலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் ஆயுள் உண்டாகும். மணலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் ஆகமகத்தியுண்டாகும். கோமயலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் வியாதியில்லை. வெண்ணெய்லிங்கத்தைப் பூஜித்தால் சரீர்திடம் உண்டாகும். பழலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் பெளபாக்யமுண்டாகும். மாவுலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் இஷ்டசீத்தியுண்டாகும். சந்தலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் நிமிமுண்டாகும். தெற்கலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் தேஜசு உண்டாகும். விபுதிலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் பாக்கியமுண்டாகும். உருத்திராகலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் பாவம் நீங்கும். பழமாலாலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் உருத்திராகுருப்பியபோகம் உண்டாகும். சாமலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் சந்தோஷமுண்டாகும். அம்புலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் சாமராஜ்யமுண்டாகும், தளிர்லிங்கத்தைப் பூஜித்தால் நல்லதுண்டாகும் என்க. இந்தலிங்கங்களைத் தவிர கடினலிங்கம் இன்னும் பன்னெட்டு. இவற்றுள் மணலிங்கம், அன்னலிங்கம், அரிசிலிங்கம், என்னும் நான்கும் பிராமணசுவர்கள் பூசித்தற்கு உரியன.

நூலம் கருதிலும் வகையும் காலம்
கருவியும் காலம் காலம்
காலம் காலம் காலம் காலம்

484

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சைவம் காத்த சமுத்திர அறிஞர்கள்

யோகேஸ்வரி கலைகல்கங்கள்

"முன்னிருந்த எங்கள் சமயாசாரியர் தாம் தரிசனம் செய்யப் போன தலங்களில் எல்லாம் புகழ்ப்புகள் றுறவிச் செய்தார்கள். இதே தான் போல ஜீடங்களில் எல்லாம் வேலகோகரயான பிரசங்கங்கள் செய்து வந்தார்."

மேற்கூறப்பட்ட வாகங்கள் குகையாபிள்ளை என்பவரால் ஆறுமுகநாவலி அறிந்திருந்தல் கூறப்பட்டன. சமய குரவருடன் தன்னை ஒப்பிடுவதை நாவலர் விரும்பாதவர். ஒரு சமயம் அப்பொழுது சமய குரவருடன் ஒப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்திலே அவர் கோபம் கொண்டார் என்றும் இதே நூல்வாயிலாக அறியிறோம். ஆனால் நாவலர் வரலாற்றை எழுதிய பலரும் நாவலரை ஜீந்தாய் குரவர் என வர்ணிக்கத் தவறவில்லை.

வாழ்வின குறிக்கோள்

பக்த ஐயமகம் பெருவிய காலம் மறுதியில் தோன்றிபவர்கள் அழகங்கள். அவர்கள் அக் காலத்து அரசனையும், மக்களையுள் கவர்ந்த சமண. போத்த சமயங்களை எதிர்த்தவர். அவர்கள் நிற மதுங்களை எதிர்த்துச் சைவ சமய உண்கைகளை மக்களுக்குக் கவர்திருந்தால் அன்று சைவம் அழிந்திருக்கும்.

இதே நிலையே நாவலர் காலத்திலும் இருந்தது. நாவலர் வாழ்ந்த காலத்தில் மேற்கே இருந்து வந்து கிறிஸ்தவர்கள் மது யிறிஸ்தவத்தை உலகின் பல பாகங்களிலும் பரப்பும் தீவிர முயற்சி எடுத்தனர். கிறிஸ்தவத்தை ஓர் உலக சமயமாக்கும் முயற்சியில் மிஷனரிமார்கள் ஈடுபட்டார்கள். மிஷனரியர் உதேசிகளுடன் நெருங்கிய பழயினார்கள். மக்களின் அன்பைப் பெற்றார்கள். மக்கள்

மனதில் இடம் பிடித்தார்கள். சிறிது சிறிதாகத் தமது சமயத்தை அவர்கள் ஏற்றும் யோஸ்ஞர் வீதமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். மக்கள் பலம் தமது மதமையான சமயமாம் சைவத்தைக் கைவிட்டும் கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சென்ற வடந்தனர்.

இந்நிலைமை நிடித்துல் யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ சமயம் அழிந்து போய்விடும் என்பதை நாவலர் உணர்ந்தார். மதுயற்றத்தைத் தடுத்தல், சைவத்தைப் பேணி மக்களுக்கும் தொன் பார்ப்பவியன் யாழ்ப்பாணம் ஒரு கிறிஸ்தவ நாடாகி விடும் என்பது அவருக்குத் தெரிந்தது. சைவத்தை வளர்ப்பதற்கு தமது வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்ய முன் வந்தார். சமுதாயத்தில் செல்வாக்கு மிகுந்த குடும்பத்தில் பிறந்த அவருக்குப் பெண் கொடுக்கப் பலர் முன் வந்தும் சமுதாயத்திற்கும் தேனையானது என என்பதை அடியந்தார். அதனைச் செயல் படுத்துத் தளது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார். இதுவே நாவலருடைய தனித்துவத்திற்கும் காரணமாகும்.

பிரசங்க வறு

கிறிஸ்தவக் கல் தூர் யாகிய யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்றும், பின்னர் கல்வி கற்றித்தம வந்தனர் நாவலர். அதனால் கிறிஸ்தவர்கள் மது சமயத்தைப் பரப்புவதற்குக் கையாண்ட வறு முறைகளை அனுபவி வாயிலாக அறிந்திருந்தார். பாடசாலைகள் மூலமாகவும் கோயில் பிரசங்கங்கள் மூலமாகவும் கிறிஸ்தவர்கள் செய்த பிரசார முயற்சியை முறியடிக்க வேண்டும் என எண்ணிவாழ்துள்ளனர் போல

Though in man should meditate (the conquest of) the world, he may accomplish it, if he acts in the right time, at the right place.

ஒருவர் மக்களுக்காகத் தொண்டாற்றுவதில் கிறிஸ்துவம் சைவத்தை அடித்துவிடும் வகையை அறிந்தார். சமயம் நிறுவிய பரந்த கண்டிப்பு செய்வது சைவ மையம் அடியா திடுக்கச் செய்யும் வழி என நினைத்தார். தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வண்ணப் பண்ணைச் சிவன் கோவில் மண்டபத்திலே வைய பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்தார். அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிரசங்கம் தவிர இர்ப்பதற்கு மூன்று மாதம் வரை அவரால், அவ்வரசர் சோந்தேயாலும் தொடங்கி நடந்தார். து மக்களுக்கு விளங்கக்கூடிய விதத்தில் எவிய சொற்களைக் கையாண்டு, உறுதி யாகும் உறுதுக்கையைச் சொன்னார். சைவ சமயத்தை நிறுவவதற்குச் சைவத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறுதல் அவசியம் என்ற உணர்வுடன் சமயத்தில் உள்ள குறைகளை நீக்கி மக்களுக்குச் சமய உணர்விலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் "பாழ்ப்பாண சமய நிலை" என்ற கட்டுரையை வெளியிட்டார். அவர் கோயில்களில் வான வேடுக்கை, நானூர், சங்கீதம் முதலியன நடைபெற்றன. ஜெபநிறை விடுத்தது கோயில்களில் சைவப்பிரசங்கம். தேவாரத்ருவாய்காராயணம், முதலிய மயக்களைச் செய்யும் உங்கள் குடும்பத்தோடு நியமமாகப் போய் சைவப் பிரசங்களைக் கேளுங்கள். கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களில் சிறந்த மேலோங்கக் குருமராக ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் எனத் துணிந்து கூறினார். நாவலர் ன் படித்து வேங்கடாச்சல் றயர் மகன் காத்திலைய ஜயநூல் இடையினை பிப் பிரசங்கம் செய்தார். தில்லை நாத பிள்ளை, சதாசிவ பிள்ளை என்பார் பிரசங்கத்திற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்தனர். இப்பிரசங்கங்கள் பொது மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன. கிறிஸ்தவப் பாத்திரியர் பிழைப்பால் மனத்திருமாரி உண்மையானமாத் எது எனத் தெரியாது தத்தளித்த சைவர்களுக்குச்

சைவத்தின் பெருமை, சிவனாக்தி, சிவந்தினை உருத்திராச்ச மயைம என்பவற்றைய பற்றி விளக்கக் கெரினர். இப்பிரசங்கங்கள் மக்க ளுக்கு விதிப்புணர்வைக் கொடுத்தன.

பையின் விபரம்

ஆசிரியக் கிதாழிலும்

பாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் மல்லி கற்றித்த சமயம் கல்லூரி அதிராக இருந்தவர் பேர்சிவன் பாத்திரியர். இப்பாத்திரியருடைய வேண்டுகோள்களைய விவிலிய நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். இம் மொழி பெயர்ப்பு இன்று வரை சிறந்த ஒன்றாக விளங்குகிறது. நாவலர் விவிலிய நூலை மொழி பெயர்த்தார் என்பதைக் கொண்டு அவர் கிறிஸ்தவத்திற்கு ஆதாரமாகப் பெறப்பட்டார் என்று கூறுவது தவறு. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நூலை மிக நாவலரிடம் கல்லூரி அதிபர் மொழிபெயர்த்தும் பணியை ஒப்படைத்தார். அப்பணியை நாவலரும் சிறப்பு நிறைவேற்றினார். நாவலர் மத்திய கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலேயே கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்திருக்கிறார். கிறிஸ்தவர்களின் வாழ்க்கைகளை உண்மையென கம்பி வாழ்ந்த பலரும் உண்மையச் சைவர்களாய்ச் சிவந்தலை பெற்று வாழத் தொடங்கினர். கதேசிகளுடைய அண்மைப் கவர்ந்து தமது சடாபே மெய்ச் சமயம் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்கி பாத்திரி மாருக்கு நாவலர் பிரசங்கங்கள் அச்சத்தைக் கொடுத்தன. பேர்சிவன் பாத்திரியாரும் நாவலர் பண்டிதராக இருந்து கொண்டு கிறிஸ்தவத்தை எதிர்ப்பதை அவர்கள் கண்டித்தனர். "நாங்கள் இந் தேசத்துக்கு வந்த யாவத்தீர்வது அல்லது முன்னாவது சைவ சமயத்தவர்களுக்குள்ளே இல்லாத காரியத்தை உம்மீட்டினை தமிழ்ப் பண்டிதராயிருப்பவர் இப்போது

சாலை கருநாடக இரப்பர் கல்வியை
 ஆண்டு கருநாடக பள்ளி
 495
 உண்மையான சைவ சமயம் அறிவுரைகளில், சைவ சமயம் நிறுவிய இரப்பர் கல்வியை வெளியிட்டு
 சைவ சமயம் நிறுவிய இரப்பர் கல்வியை வெளியிட்டு

செய்கின்றார். நாங்கள் இப்பிரதேசத்திற்கு வந்த காரணம் எங்களுடைய சமயத்தைப் பரப்புவதேயன்றிப் பிறிதொன்றற்கன்று. அப்படியிருக்க எங்கள் சமயம் மொய்யென்றும் அதனைப் பரப்ப விடமாட்டேன் என்றுத் சபதம்சொல்லிச் சொல்லாவிடும். செயலாலும் காட்டுகின்ற இவரை உமக்குத் துழிப்ப பண்டிதராக வைத்திருந்தால் தமது.

என்று முறைபிடினர். இக்காலத்தில் யிறிஸ்தவர்கள் உதபதாரகை (Vernung Svar) என்ற பத்திரிகை மூலம் தமது சமயக் கொள்கைகளை வெளிப்படுத்தினர். அப்பத்திரிகையில் நாவலர் செய்யும் பிரசாரங்களைப் பற்றிக் குறிப்பெடுத்த அலுவலரைத் தமக்கு எழுதி அனுப்புவோருக்குச் சன்மானம் கொடுப்பதாக விளம்பரம் போட்டார்கள். இவை நாவலர் பிரசங்கங்கள் சிறிஸ்தவர்களுக்கு அச்சத்தைக் கொடுத்தன என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இறுதிப் பிரசங்கம்.

நாவலருக்குத் தனக்குப் பின்னர் தன்னைப் போன்று ஒருவர் தோன்றிச் சமயத்திற்காக உழைப்பாரோ என்ற ஐயம் இருந்தது. அவருடைய உள்ளத்திலிருந்து கவலைமைய அவருடைய கடைசிப் பிரசங்கம் வெளிப்படுத்துகின்றது.

"நான் உங்களுடையதுக் கைமாறு பெறுதலைச் சிறிதும் எண்ணாத முயற்சியினை ஒரு வருஷம் உங்களுக்குச் சைவசமயத்து உணர்வைகளைப் பேசியதற்கு வந்தேன். எனக்குப்பின் சைவசமயம் குன்றியோமென்று பாதிரிமர்கள் சொல்லியின்றார்கள். ஆதலால் நான் உயிரோடு இருக்கும் போதே உங்களுக்காக ஒரு சைவப்பிரசங்கத்தைத் தோன்றிப்புகள். இன்னும் என்னைப் போலப் படித்தவர்களும், சன்மானங்களுடைய அநேக வருவார்கள். ஆனால் உங்களுடைய கைமாறுகளைக் கேட்டுக் கேட்டுக் கைமாறு

கருதாது சமயத்தைப் போதிக்க என்னைப் போல ஒருவரும் வரார். இதுவே என்னுடைய கடைசிப் பிரசங்கம்."

அவர் கூறிப்பது போலவே இதுவே அவருடைய கடைசிப் பிரசங்கமாக இருந்தது.

நாவலர் மனமுருகிக் கேட்டோர் ஒருமும் வகையில் ஆரிய அவருடைய இறுதிப் பிரசங்கம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடையது. நாவலரின் பின்னர் தம்மை எதிர்ப்பார் இருக்க மாட்டார்கள் என எண்ணினார்கள். நாவலரோ தம்முடைய பின்னர் தன்னைப் போல தோண்டாற்றினார் இப்பிரசங்கம் என ஐயுற்றார். ஆனால் நாவலர் ஆரம்பித்தப் பிரசங்கம் மரபு நாவலரின் பின்பு பல நாவலர்களைத் தோற்றுவித்தது. இம்மரபு தொடர்ந்து ஈழத்திலும், தென் இந்தியாவிலும் பிரசங்கம் பெற்றது. நாவலர் காலத்தில் சமயத் தொண்டாற்றும் பலர் முன்வந்தனர்.

சபாபதி நாவலரின் பேச்சாற்றல்

கோப்பாபதி பிறந்த சபாபதி நாவலர் தனது நாவல்களால் நாவலர் என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றவர். நாவலரைப் போலவே சைவப் பிரசங்கங்கள் சொல்லினார். பிற மத கவலைமைய செய்வதிலும் புகழ் பெற்று விளங்கினார். சிதம்பரத்தில் ஆறுமுக நாவலரினால் நிறுவப்பட்ட சைவப்பிரசங்க வித்தியாலானால் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர். இவருடைய பிரசங்கங்கள் ஈழத்தில் மட்டுமன்றி, தென் இந்தியாவிலும் சிறப்பாகப் பேசப்பட்டன. சைவத்தின் பெருமைகளைப் பிரசங்கங்கள் வாயிலாக எடுத்தல் ஆரிய சபாபதி நாவலர் மதம் மாறியிருந்தும் அளவிகள் போக்குகளையும் பிரசங்கங்கள் வாயிலாகக் கண்டித்தார்.

"அறித்தியமும், துக்கமும், இழிவுப் பற்றியுள்ள பொய் போகங்களை அனுபவித்தற் பொருட்டு தித்திய ககமும், உயர்வும், புகழுமுள்ள வைதீக சமயங்களைக் கைவிட என்னுடைய

They who thoughtfully consider and wait for the (right) time (for action), may successfully meditate on (the conquest of) the world.

485

அந்தோ! மேன்மக்களாகிய ஆரியர்களுக்கு எவ்வளவு மறிகேடு! எவ்வளவு அவமதிப்பு! எவ்வளவு பழி! எவ்வளவு மாயமாம்! கைக்க சமயிகளும் ஆள்லே வேறு சீலர் தரித்தரக் கொடுமைபினால் அன்ன வஸ்திரம் பெற்று உடல் ஓம்பும் பொருடநி விவிலிப சமயந் கவிர்ப்பும் பிரவேசிக்கின்றார்."

சைவம் துணி விரும் என்ற பயம் இவர் மனதில் இருந்தமையால் மக்களுக்கு நல்லியல் ஊட்டும் உபதேசங்களைப் பெய்தார்.

நாவலர் வழியில் செந்திநாதையர்

நாவலர் மரபில் ஒழுக்கியவர்களும் சிறந்தவராகக் கொள்ளப்படுபவர் குபயிளான் காசிவாசி செந்திநாதையர். இவர் நாவலரால் ஆயாதிக்கப்பட்ட பணிகள் பலவற்றைத் தொடர்ந்து செய்தோர் விசையில் முதலியார் பெறுகின்றார். அவருடைய கண்டனம் ஒன்றிலிருந்து "இந்தா பராக் ஸோகஸைடி" என்னும் ஒரு சங்கம் அமைக்கப்பட்டதாயும் அந்தப் சங்கம் இந்து சமயம் அழிந்து போகாமல் காப்பாற்றுவதற்கு அமைக்கப்பட்ட கோட்டை என்றும் அவர் கூறுகின்றார். இச்சங்கம் கிறிஸ்தவர்களுடைய பிரசங்கங்களை எதிர்ப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. கிறிஸ்தவர்கள் "சிவனுந் தேவனா" என்றும் தலையாயங்களில் சிவன் கூடவுள்ளான் என்று ஒரு துண்டுப் பிரசுரம் வெளியிட்டும் வைவ சமயத்தைக் கண்டனம் செய்தனர். அதற்கு மறுப்பாக செந்திநாதையர் "சீவனுந் தேவனா அனும தீய நாயுய்ய ஆய்பு" என்ற தலையாயங்கத்தில் ஓர் கண்டனத்தை எழுதினார். இவை கிறிஸ்தவர்களுக்கும், சைவர்களுக்கும் இடையே செந்திநாதையர் காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற நேரடி மோதலைக் காட்டுகின்றது. "சிவனாது இவக்கணங்களை அந்நூனைக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு உணாததப் புகுதல் சிறுபிள்ளைகளுக்குக் கிரகணவிபல்பைக் காட்டி

முபலுநர், பன்றிக்கு முன்னே முய்கதைப் போ முயலையும் போலம் முடிபர்"5

என்ற வாசகங்களில் மவதயாணிவோடு, சைவ சமய உண்மைகளைச் செந்திநாதையர் சூழியது புலனாய்முது. கிறிஸ்தவ பாதிர்களை வாதுக்கழைத்தும் துணிவு துவநககு தீரும்மது. இலங்கை நேசன் என்ற பத்திரிகை வாயிலாக கத்தோலிக்கர்களின் பெரும் தலைவராகிய பிஷப் பொனஜீன் (Bishop Bonjeen) என்பவரை வாதுக்கு அழைக்கிறார். அவ்வாதினே தான் தோறும் பட்சத்தில் கிறிஸ்தவனாவேன் என உறுதியீடுகின்றார். இவை இரு சமயங்க ளுக்குமிடையே இருந்த மோதலைத் தீயிடுவதற்கு பெரியப்படுத்யமின்றான். சைவர்கள் எழுதிய கண்கள்களுக்கு "கத்தோலிக்க பாயுமாவலன்" என்ற கிறிஸ்தவப் பத்திரிகை மறுப்புத் தெரிவித்தது.

செந்திநாதையர் பாதிர்வாரை நேரடி மோத ளுக்கு அழைத்த சில நாட்களிலேயே கத்தோ லிக்கப் பாதுகாவலனில் கோப்பாய் மரணாக்மன் என்ற பெயரில் ஒரு கடிதம் வெளிவந்தது. அதில்:

"சாரவாத விளம்பர வீர ஐய! நி ஜலவகை நேசன் வாயிலாக என்னிக்குகாது மிக்கச் சிறந்தோட்கிய ஓர் சாஸ்திரியானவரை வாதுஞ் செய்ய வாரும் வாரும் என முடிக்கம் இடுகின்றீர். வாதிய்பதால் மாத்திரம் பெய வேதத்தைக் கண்டு பிடித்தோரை யாட்டுவீரா? அவ்வாறு யாராவது கண்டுபிடித்தவரென யாண்டும் கேட்டேலோம். வாதஞ் செய்யப்புகின் பொய்மதத்தோடும் தம்மதம் பெய்மதநென்ப பிடியாதமாய் வாதிய்பர். வாதத்தினால் பெய்வேதத்தை நுகரலாரென உடக்குப் புலப்பட்டதெவ்வாறு? நீர் உமது புன்மதி கொண்டு பாரவராதுமன்பாருந்தனகத்தாய ஞானமே திருமேனியாகக் கொண்ட பரவதியருளிப வேதத்தை அளவிடப் புகுந்தது "நிவால் கொண்டு கீணர்நாழும் பார்த்தலை

உட்ககம் உடையான் ஒடுக்கம் வொருகத்
காக்கரகுப் பெரும் தகைத்து. 488

1888 உட்ககம் உடையான் ஒடுக்கம் வொருகத் காகரகுப் பெரும் தகைத்து. உட்ககம் உடையான் ஒடுக்கம் வொருகத் காகரகுப் பெரும் தகைத்து. உட்ககம் உடையான் ஒடுக்கம் வொருகத் காகரகுப் பெரும் தகைத்து.

யெய்யும்." உமது கல்வித்திறமைப்பும், தருக்கப் பிரசுரம் கேட்கத்தையும் கட்ட விரும்புமீயேல் என்னிடம் வருக. மாணும் வருகுதல் இவ்வளவு

கோப்பாய் மாணவர்கள்

பெயர் குறிப்பிட்டு கோப்பாய் மாணவர்கள் என்று எழுதிய கடிதத்திற்கு எந்த ஏதாவதில் உம்மைத் தேடுவது? ஓ மாணவர்களே! ஓ மாணவர்களே! என்று ஒலமிடுவதா என வண்ணம் நடு என்ற பெயரில் ஒரு கடிதம் வெளிவந்தது.

நீர்வேலி சீவசங்கர பண்டிதர்

நீர் வேலிச் சீவசங்கர பண்டிதரும் சைவ சமய உண்மைகளை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறியும், கிறிஸ்தவ பாதிப்பின் செயல்களைக் கண்டிக்கும் செயலாற்றினார். இவருடைய கண்ணாடிகளைப் படிக்கும் போது விவிய நூலில் இருந்து இருந்த ஆழ்ந்த அறிவும் சைவ சமய நூல்களில் இருந்த ஆட்சியும் புலனாகின்றன. சங்கர பண்டிதர் அக்காலத்தில் பாதிப்பாராய இலங்கையில் கிள்ளர் பாதிப்பாராய எழுதிய கடிதம் ஒன்றைப் படித்துவிட்டுத் திரிஸ்தவ சைவ மோதல் எத்தனை தீவிரமாக நடைபெற்று அப்போது விளங்குகிறது.

"வண்ணம் பண்ணையில் மதுவாத சண்பிண அகம்பிற சனாதிபதிபாசிய கிள்ளர் பாதிப்பாராய கட்டி விக்கியாரும் நம்மவர் மதுவாத சண்பிண இலங்கையிலுள்ள இங்கிலீசுக் கடிதத்தை மொழி பெயர்த்து அறிந்து கொண்டோம்..... ஆரம்ப நாட்கள் சங்கர பண்டிதர் என்பவர்கள் மதுவாத சண்பியில் வாது செய்வதற்கு அங்கமின்றனர் என்று இலங்கையினரின் பிரகடனம் செய்தும் யாது கருதியே அர்யோம்..... நீர் காதலிவி என்னும் நூல் கருத்தினை அறிய வல்ல விவரித்தும் வாத விதிக் குட்பட்டுக் கிராமாகச் சமயவாதம் செய்யும் கருத்துடையாரின் யார்

வாதத்தெய்வதற்குச் சிறிதும் தடையின்றி..... நூல்பதிம நன்மதுர் என காதித்தாராய் புகுந்த வாதங்களைய நம்பியே முன்னம் நம்மத்தை மறுக்கப் புகர வேண்டும். புகின் நாம் நம்பியுப்பியாறு சாராயம் நம்மது மறுத்து நன்மதுர் நிறுத்தும்.

இவ்வளவு

நீர்வேலிச் சைவ சங்கர பண்டிதர் ஒருவரைய சைவ சமயம்?

கிள்ளர் பாதிப்பாராய இலங்கையினரின் பத்திரிகை வாயிலாகச் சங்கர பண்டிதர் எழுதிய இக்கடிதத்திலே பதிவாண்டு விதிகளைக் கூறியும் முறைகளுக்கு உட்படுவிராயின் நாம் காதலும் செய்யத் தடையாதுமில்லை. என்று பகீரங்கமாக அரைக் கவிசினார். சங்கர பண்டிதருடைய கண்டனப் பிரசங்கங்களும், அவர் நூல்களும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர் மீது வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது.

"சங்கர பண்டிதரும், அவர் கார்பன்களும் சில வருடங்களாகத் திறிஸ்தவ வேதாகமத்துக் கெதிராகப் பிரயாசைப்பட்டு ஓர் கண்ணர் பற்றுக்கின்றனர். அங்கு பண்டிதரும், வேறு சில வால்பரும் எசு.டி.பெரஸ்ஸெல் ஜார்வித்து (H.D. Rossell) போய் அதை அந்தாங்கத்தில் தர்க்கித்துப் பார்ப்பதற்கு ஓர் சமயத்தை நியமிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவரோ இரு திறந்தவன்புறமைய கேள்வி மறுமொழிகளையும் ஓர் சைவனார். ஓர் கிறிஸ்தவனார் இருந்து எழுத வேண்டும் என்ற பொருத்தமையைக் கேட்டுக் கொண்டேதான் வேறு பாதொன்றையும் கேளாமல் ஒரே முறையில் சம்மதித்தார்....."

சத்தியாரிபன் என்பவர் எழுதிய யேர்வெரிய கடிதத்தின்படி சங்கர பண்டிதர் எழுதிய கிறிஸ்து மத கண்காணகத்திற் கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பதையும், கிறிஸ்தவ, சைவ கருத்து மோதல்கள் நடைபெற்றமைப்பும் அறிய முடிகின்றது. சங்கர பண்டிதர் கிறிஸ்தவ மத கண்டனம், மிஸேச்ச மத விகற்பம்.

The self-restraint of the energetic (while waiting for a suitable time to act) is like the drawing back of the foot of a fighting ram in order to butt. 486

சமுபீரசங்கம். என்ற மண்டள நூல்களையும் எழுதினார். இவற்றில் கிறிஸ்தவ மத நூல்களைப் படித்து, இந்மத நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே உண்மையை நிரூபிப்பள்ளார் என்பதைக் காண்கிறோம்.

குமாரசுவாமிப் புலவர்

கிறிஸ்தவ மதத்தை எதிர்க்கும் இயக் கத்தை நடத்திப் பேசுவவர்களுள் கன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரும் குறிப்பிடக் கூடிய ஒருவர். இவர் கண் ணர்கள் விருவிருப்போடு கூடியவனவாய் சைவ மதம் உண்மையென நிறுவிக் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்புக்களை நீக்குவதாய் விளங்கினார்.

“சைவ கண்ணன்” ஒருவரிடையிலும் பிழைபற எழுதப்பெற்றது. சைவ நூலுமறிபாது பார். நீயர் முகலிய சொல் கிணர்வி விட்டுக் கொண்டு வெளிப்பட்ட நீயா சைவ தூஷணஞ் செய்பந் துணிந்தார்.....பொய் ஏன் பொல்லுகீறாய்? பொய்யன் நாசமடைவான்.

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை பி

இப்படிப்பட்ட கண்டனங்களை விட இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் “கிறிஸ்து தேவன்” என்றும் உதயபானுவில் நற்புத்தீ என்றும், கிறிஸ்தவ வித்தகநங்கு, பத்துகாவலன், பத்திராதிபருக்கு என்றும் கண்டனங்கள் எழுதினார். சமய பண்டிதர் எழுதிய மிலேச்சி மதவிசுர்பம் என்ற கண்ண நூலைக் குறிந் துபத்தில் எழுதினார். இவ்வாறு எழுதியதால் பலரும் இந்நூற்கருத்துக்களை விளக்கிக் கொள்ள முடிந்தது. குமாரசுவாமிப் புலவர் பிற்காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமயப் பரவும் பேசுந் குறைந்ததன் காரணமாகக் கிறிஸ்தவமத கண்டளங்கள் எழுதுவதைக் குறைத்துக் கொண்டார்.

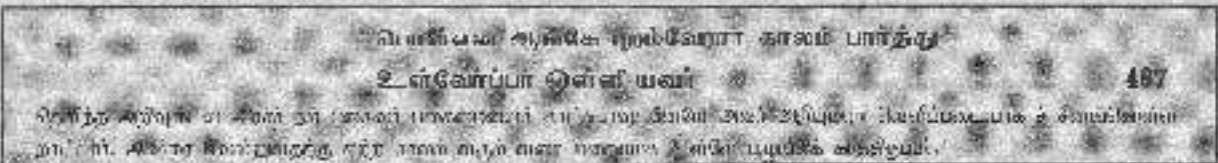
20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் சிறிதமத இயக்கங்களும், எழுச்சியும்

கிறிஸ்தவ மதத்தின் வீறினைக் குறைத்தன. மத கண்டளங்கள் பேசுவவதற்கான தேவை குறைத்து விட்டது.

நாவலரும் அவருடைய மரபில் வந்தோரும் சைவ சமயத்தைக் கட்டிக் காக்க வேண்டும் என்ற வாழ்ந்தனர். அவர்களுடைய முயற்சியால் யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவத்தின் மெல்லங்கம் குறைந்தது. பெரும் தொகையான சைவர்கள் கிறிஸ்தவத்தைத் தடிவாது சைவர்களாக வாழ்வதற்கு இவர்களே காரண கர்த்தாக்களாவர். இவர்களுடைய வரலாற்றைப் பார்த்துவிட்டு இவர்கள் சைவ சமயத்திற்காகக் கடுமையாக உழைத்தார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. இப்படித் கட்டிக் காக்கப்பட்ட சைவ சமயம் இன்று வெளி மத வழிபாடுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பது வருத்தத்திற்குரியதாகும்.

மேற்கோள்

1. கைலாச பிள்ளை, த. ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம்
2. வித்தியாபுரானை யந்திரசாஸை, வெள்ளை 1916 (பக் 36)
3. கைலாசபிள்ளை, த. மு.கு. நூல் (பக் 23)
4. கைலாசபிள்ளை, த. மு.கு. நூல் (பக் 32)
5. சபாபதி நாவலர், ஞானாமிர்தம். இலங்காதேவி அச்சகம், சங்கானை. (பக் 8)
6. பத்திரிகைக் கடிதம். இலங்கை நேசன், ஆஸி 13.1848.
7. இலங்கையிமாணிப் பத்திரிகைக் கடிதம் சித்திரை 1, 1861.
8. தேவநாத யங்குழி 9, 1861
9. முக்தகந்தமர உவமப்பிள்ளை, த. குமாரசுவாமிப் புலவர் வரலாறு, திருமகன் அருடத்தகம், கன்னாகம், 1970 (பக் 47).

மனித வாழ்க்கையும் சமய ஒழுக்கமும்

கிருஷ். சீ. கம்பிராணியர்

மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டுமானால் முதலில் அவனுக்குத் தன்னை அறிவும் அறிவு அவசியமாகும். மனிதனுடைய உணர்வு வேறு, தான் யார் என்று அறிந்து கொள்ளும் அறிவு வேறு. மனிதனை இறைவன் ஏதோ ஒரு நோக்கத்திற்காகப் படைத்திருக்கின்றான். அதனை அறிபாரால் மனிதன் விளைகளைச் செய்து கொண்டிருப்பதில்நான். நன்மை, தீமைகள் மனிதனுக்குப் பிறப்பிலிருந்தே உருவாகின்றன. மனிதப்பிறவியை எடுத்ததனால் மட்டும் மனிதனாகி விட முடியாது. உண்மை, அன்பு, நீதி, தர்மம், சாந்தம், இன்னா செய்யாமல் போன்ற தெய்வீகப் பண்புகளை வாழ்க்கையில் பேணி நடித்து கொள்வதன் மூலமே மனிதனாக முடியும். ஒழுக்கமான வாழ்க்கை வாழ்பவர்களை இறைவனை அடைய முடியும் எனச் சமயம் வலியுறுத்துகின்றது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆடைதல் வாழ்வையப் பயன்கள். அவற்றை அடைவதற்குச் சமயம் காட்டும் வழியில் வாழ வேண்டியது அவசியமாகும்.

மனிதன் மனிதனாக வாழ மதநம்பிக்கை வேண்டும். பாவங்களைச் செய்து தழுவாமல் நாம் தான் அறப்பணிகளின்றோம். பற்றை ஒழித்து விட்டால் பாவம் செய்யாமல் இருக்கலாம். எல்லோரிடமும் இருக்கும் கடவுள் ஒன்று தான் என்ற மனநிலை எவ்வாறு வந்து விட்டால் ஆசை ஏற்பாது. கோபம் உண்டாயிற்று, பாவம் செய்ய மாட்டோம். அதனால் உண்டாகும்

மறப்பின்பு இல்லை. பிறவித்துன்பம் இல்லை. எம்மைப் பெற்ற அன்னை எமது உடற் பசிக்குப் பாலூட்டுகின்றாள். ஆனால் எமது அறிவுப் பசிக்கு ஞானப்பால் அளிப்பவள் அய்யாள்தான். அவளுடைய பரிதாப விந்தங்களை இறகப் பிடித்தோமாயினால் மனிதப் பிறவி எடுத்தாலும் தெய்வமாக முடியும். இறைவன் எம்மை ஆட்கொள்ள எப்போ வருகான் என எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமே தவிர நாம் இறைவனை நொந்துக் கொண்டிருப்பதால் பயனில்லை.

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் வீணை செய்துகொண்டே இருக்கின்றான். அந்த வினைமீன் பயனை அனுலிப்பவனும் அல்லே. மனித வாழ்க்கையில் ஒவ்வொருவனுக்கும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் பிரச்சினைகள் உண்டாகின்றன. தன்னைவிடவும் சூபார்த்த வணைப் பார்க்காமல் தன்னைவிடத் தாழ்ந்தவனைப் பார்த்துத் திருப்திப்பட வேண்டும். அலயங்களிலும் பாதையோரங்களிலும் எத்தனை மனிதர்கள் கால், கை இல்லாமல், கண் தெரியாமல், நாக்க முடியாமல் இருக்கின்றார்கள். அவர்களைப் பார்த்து நாங்கள் இப்படி இருப்பதற்கு மிகவும் சந்தோஷப்பட வேண்டும். மனைதத் திருப்பிப் படுத்துதல் வேண்டும். எனக்கு நகை, செருப்பு இல்லா விட்டாலும் இரண்டு கைகள், கால்கள், இருக்கின்றனவே என்று பெருமீதிரா வேண்டும்.

The wise will not immediately and hastily show their anger; they will watch their time and keep their anger within.

417

மனித வாழ்க்கையில் உபநித பண்பு மலையம் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் இறைவனை அடையமுடியும். இறைவனை அடைவதற்குப் பக்தி மரபுமே எவ்வ சாதனமாகும். ஏழை, பணக்காரன், ஆண், பெண், அழகன், கல்விதவன், சிறியவர், பெரியவர், என்ற வேறு பாடின்றி எல்லோரும் இறைவனை அடையப் பாடுபடலாம். நேரம், காலம், என்ற கட்டுப்பாடுகள் தேவையில்லை. ஆண்பிரிவு பாகையில் பயணம் செய்யத் தடையாய் இருப்பது நான் என்ற அகம்பகாரம்மே. இதனை முற்றாக நீக்கி விட வேண்டும். நீ தாழ்ந்தவன் நான் உயர்ந்தவன் என்பதுகளை வேறே உலகில் எல்லாம் பிரச்சினைகளும் உருவாகின்றன. எல்லோரிடமும் இருப்பது ஒரே பார்ப்பொருள்தான் என்பதை உணர்ந்து விட்டால் உயர்வு தாழ்வுக்கு இடமில்லை.

மனித குரோதம், துலையம் போன்ற குணங்கள் மாறாதவர்களைத்தான் காண்கின்றோம். மனிதில் உள்ள மேட்ட குணங்கள் அப்படிக்குப் பிறகாலத்தில் துன்பத்தையே கொடுக்கும் ஒருவருக்குக் கெடுதல் நினைவாய் துன்பம் செய்யாது காழ்ப்புறிக் கொள்ள வேண்டும். நாம் செய்யும் தீமைகள் யாவும் திருந்தும் எம்மையே வந்து சேரும் என்று உணர்ந்து கொண்டு உடையானால் துன்பத்தினைச் செய்யாது விட்டு விடுவேம். இன்பமாக வாழவேண்டும் என்ற ஆசை எல்லாம் நமக்கு இருக்கின்றது. வாழ்க்கையில் பெற்ற பெற்ற ஒருவனைக் கெட்டால் வாழ்க்கை உண்மையானது என்று அடித்துச் சொல்லு

கின்றான். ஆனால் அதே இளைஞன் வயதாகி அதில் அனைப்பிடுத்து மீலம் பெல்வதை உணர்ந்த போது இது விதி என்ற அவலே சொல்லுவான். தன்னுடைய ஆசைகள் நின்றுவே மாட்டாது என்பதனை அவனை உணர்ந்துக் கொள்வீன்றான். வாழ்க்கையில் இன்பம், துன்பம், சுகம், துயம், செல்வம், வறுமை எல்லாம் களை நேரத்தில் தோன்று மறைந்து விடுகின்றன. ஏன் வாழ்க்கை கட களைநேரத்தில் மறைவதுதான். நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தால் கருணையே வாழ்க்கை பரம் பொருள் ஒன்றுதான் உண்மையானது என்ற உண்மையை விளக்குகின்றது.

நமக்கு இந்த சாரம் சினை கத்தா கடவுளை வணங்கி முத்தியினம் செய்யும் பொருட்டு மாறும் என்மையில் ஆறுமுகநாவன் சுந்திரனை எழுது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து நாம் பிரதி எடுத்ததன் தொக்கத்தினை நினைவேற்றுமேயாக.

பிற்பலனை மக்களை ஞான கொளையோ
 உதவிந்த உய்யவைந்து நோக்கார் - ஊசலாந்தி
 மெல்லம் படுவதோ மன்றி உய்யத்துச்
 சொல்லி யுத்தக்குட லாய்.

பொருள் பிறர் மனையானும், மன்றி, மனையம்,
 துற, கொளையர் கள்ளினத்தினையும். சுறாநின்று
 மெல்லம் மென்று கருதார். கருவறையில் நேயமால்
 நென்று மறவன் பிற்பல குடியுமற்றீயே. நாகத்தின்கள்
 சொல்லும் கருதியில் இவை சேலுத்துதான.

வேதங்கள் கூறும் கடவுட் கோட்பாடு

மீக்கியாவின் மீக்கியாஸ்க்கன்.

சென்ற கட்டுவாயில் வேதங்கள் பற்றிய பொதுவான விடயங்களை நோக்கினோம். இக்கட்டுவாயில் வேதங்கள் காட்டி நீந்தும் கடவுள் கோட்பாட்டையும் இக் கருத்துக்கள் இந்திய தத்துவ ஞானத்துறையில் கற்பட்ட கருத்து வளர்ச்சிக்கு என்னாறு அழிக்கொடியது என்பதையும் நோக்குவோம்.

வேதங்களின் பிரிவுகள்

இருக்கு, பகர், சாமம், அழல்வணம் என்று வேதங்கள் நான்கு வகைப்படும். இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் மந்திரப்பததி, பிராமணப்பததி என இவ்விருண்டு பகுதிகள் உண்டு. இவற்றை விட ஆரணியங்கள், உபநிடதங்கள் ஆகியவையும் வேதம் என்ற பெயராலேயே வழங்குவது மரபு. இதில் மந்திரம் என்பது உச்சரிப்பவனைக் காப்பாற்றும் சொல் என்பது பொருள். ஆகவே மந்திரங்கள் யார் யார் தம்மை உச்சரிக்கின்றார்களோ யார் யோடு இருவை உச்சரிக்கப்படுகின்றதோ அவர்களைக் காப்பாற்றும் இயல்புடையது என்பது தெளிவாகின்றது. இரங்கு வேதம் மந்திரப் பகுதிகளால் ஆனது.

மந்திரங்களையும் உச்சரிக்கும் போது ஆற்ற வேண்டிய செயல்கள் பற்றிய உரவண பிராமணங்கள் இவை சாஸ்திரங்களின் தொகுப்பு ஆகும். ஆரணியம் என்றால் காடு என்பது கருத்து. இல்லறந்தாணாக வாழ்ந்து வீட்டிலே பல கிரகங்களை இயற்றியவன் தரவணம் மேற்கொண்டு உணகத்திலே வாழ நேரிடின்

அத்தனை மிரிப்புகளையும் வெளிப்படையாக மேற்கொள்வதற்கு அவனுக்கு அங்கு வசதியிருக்காது. அந்த நிலையிலே அவன் மானசீகமான முறையிலேதான் அனுபவங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதுவாய்வே வேதங்களில் அனுபூதிக்க வேண்டிய முறைகளை விவரிப்பவனவே ஆரணியங்கள். ஆகவே ஆரணியங்கள் தீயை நீக்கலாயினால் பிராமணங்களையும், தத்துவ சிந்தனைகளின் தொகுப்பான உபநிடதங்களையும் இணைத்து நிர்ணயிப்பது எனக் கருவது பொருத்தமானது. மந்திரங்கள் பிராமணங்கள் வரலும் விடை யங்களின் தத்துவங்களையும் ஆரம்பித்தே உபநிடதங்கள் ஆகும். இதில் மந்திரங்கள் முகவர்களாலும் பிராமணங்கள் முகவர்களாலும் உபநிடதங்கள் தத்துவ ஞானிகளாலும் ஆக்கப்பட்டவை என்று கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் முதலில் மந்திரங்களும் பின்பு பிராமணங்களும் இறுதியாக உபநிடதங்களும் ஆக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் மந்திரங்கள் பிராமணங்களில் கூறப்படும் விஷயங்களை மறப்பதாகவே உபநிடதங்கள் கருந்தன என்றும் டாக்டர் ராஜா கிருஷ்ணன் கூறுகின்றார்.

வேதங்கள் கூறும் சிதம்பலப் பிரிவுகள்

இயற்கையை உற்று நோக்கிய மனிதன் இயற்கையின் சில உறுகள் தனக்குச் சாதகமானவையும், சில பாதகமானவையும் இருப்பதை உணர்ந்தான். சாதகமான இயற்கை நிகழ்வுகள் தொடர்ந்தும் நன்மைகள் செய்ய வேண்டும் என்றும், பாதகமானவற்றைச் சாந்தப் படுத்தும்

If (a king) meet his enemy, let him show him all respect, until the time for his destruction is come; when that is come, his head will be easily brought low.

நோய்க்கிடும் வழிபாடுபற்றி புறப்படுகின்றான். மின்னல், முழக்கம், முகில், மழை, ஓரியன், சந்திரன், நீர், நெருப்பு, காற்று என மூப்புத்து மூன்று தெய்வங்கள் வேதகால வழிபாட்டில் இடம் பெற்றன. இத்தெய்வங்கள் விண்ணுக்குரியவை, மண்ணுக்குரியவை, விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் உரியவை என மூன்றாக வகுக்கக் கூடியதாக உள்ளன என்பது அறிஞர் கருத்து. விண்ணம்ஓரியன்வாயை வநுணன், மீத்திரன் போன்றவைபுறமண்ணுக்குரியதாக அக்கினியும் இடைப்பட்ட நிலையில் உள்ளனவாக இந்நிரன், வாயு ஆகிய தெய்வங்களுக்கும் சுற்றுப்பாடன, தனக்குக் கேடு செய்யாதிருப்பதற்காகவும், நன்மை செய்வதற்காகவும் கைமாறாத தன்னால் ஆன பொருட்களை வழங்குவதுமாயும் கூறினான். இவ்வகையில் அக்கினியே மனிதனுக்கும் தெய்வங்களுக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்தியவனாகக் கருதப்பட்டான். ஒவ்வொரு தெய்வங்களுக்கும் மனிதன் கொடுக்கும் ஆகுதல்களை அவரவரின் சேர்ந்தியத்தே அக்கினியின் முக்கியமான கடமையாகக் கொள்ளப்பட்டது. இவையொட்டியே இன்றும் தெய்வங்களுக்குச் சேர வேண்டிய பொருட்களை அக்கினியில் இரும் பழக்கம் காணப்படுகிறது.

மேலும் தெய்வங்கள் மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலையும் கண்டு கவலிக்கும் கொண்டிருக்கின்றன. மனிதர்கள் ஒழுக்கம் தவறினால் தெய்வ தண்டனைக்கு உட்பட நேரிடும் என்ற திடமான நம்பிக்கையும் காணப்பட்டது. வருணனே ஒழுக்கத்திற்குரிய கர்ஷாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. அக்ரிபணையே அவனது கண்ணாகவும் வேதங்கள் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளன. மனிதனின் எந்தச் செயலும் அவனது கண்ணினின்றும் தப்ப முடியாது என்பதை உணர்த்துவதற்காகவே இவ்வாறு வர்ணித்துள்ளார்கள் போலும். இவற்றை நோக்கும் போது மனிதன் இயற்கையின் பல

வேறு அம்சங்களைத் தெய்வமாகக் கருதி அவற்றை அஞ்சியும், கெஞ்சியும், நாந்தும், விபந்தும் வேண்டிய வேண்டிதலாகவே வேதப் பாடல்களில் பெரும் பகுதி எனக் கொள்ளலாம். இக்கருத்துக்களைக் கொடுத்து நோக்கும் போது வேதகால வழிபாடு நியற்கை வழிபாடு அல்லது பல தெய்வ வழிபாடு என்றுதான் கருதத் தோன்றும். அவ்வாறாயின் இவ் வேதங்களின் சிறப்பு என்ன? அவை இந்திய தத்துவ ஞானக் கருத்து வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு அடிக்கோலினை என்ற கேள்விகள் எழலாம். ஆயினும் வேதங்களில் சுற்றுப்பாடு விடயங்களை மிக நுணுதி நோக்கும் போது தெய்வங்கள் பற்றிய கொள்கைகளிலே பல தத்துவக் கருத்துக்கள் மூட்பமான முறையில் பொருந்துள்ளதை நோக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

முலகாரணம்

நமது காட்பிக்கும் புலனாகும் இயற்கையின் கூறுகளான நீலம், நீர், நெருப்பு என்பவைற்றுடன் இந்த உலகம் முடிவான ந்து வி விக்கை. இவற்றின் தொக்கங்களும், இயக்கங்களும் எமது புறக்காட்பிக்கும் புலனாகாதவை. அதாவது காண்பதும் கூகும் காணப்படாத மூலத்திலிருந்து உருவாகும் பெருமீரது என்பதைக் குறிப்பாக மணர்த்தவே ஒவ்வொரு இயற்கை நிகழ்வுக்கும் ஒவ்வொரு தெய்வம் என வேதமந்திரிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

காரண காரியத் தொடர்பு

காரியம் ஒன்று நிகழ்ந்திருப்பின் அதற்குக் காரணம் ஒன்று நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். என்ற கருத்தானது தத்துவ ஆராய்ச்சி அடிப்படையிலுள்ள முக்கியமானது. மறைக்கும் காரணம் வருணன். மின்னலுக்கும் முழக்கத்திற்கும் காரணம் இந்நிரன் எனக் கடிய வேதப்பாடல்கள் இவ்வகையில் நிகழும் ஒவ்வொரு சம்பவத்திற்கும் ஒவ்வொரு காரணம் உண்டு

எய்தற்கு அரியது கிணைந்தக்கால் அந்நகையே
செய்கலிது அரிய செயல்

488

மலகாரணம் இவ்வகையிலும் அது கூடக் காரணம் அரிய செயல் அது அப்போது அதுவல்ல வேதமந்திரி
விவரமாய் தந்த பொருள்களில் பற்றி மூன்று விடிகளும்.

என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி நிற்கிறது.

ஒழுங்கும் ஒழுக்கமும்

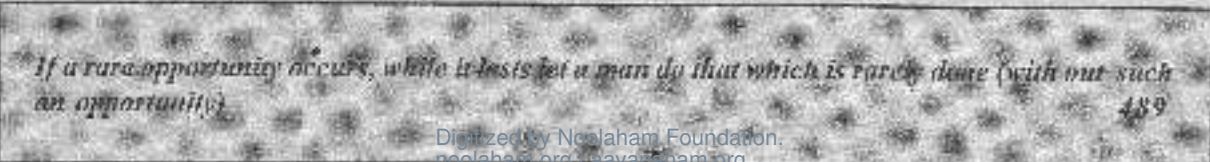
இயற்கை நியத்யங்களில் ஒர் ஒழுங்கும், நியதியும் உள்ளன. இதை உணர்ந்தவே வேதகாலப் பாடல்கள் ஒவ்வொரு நியதிக்கும் ஒவ்வொரு தெய்வம் காரணம் எனக் கூறுகின்றன. இந்த ஒழுங்கெல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமான தெய்வம் வருணன். அவனுடைய கட்டளையால் தான் இயற்கை அனைத்தும் ஒரு மட்டுப்பாடு ஒற்கள் இயங்குகிறது. உதாரணமாக நார்புறமும் இருந்து எத்தனையடி பெரிய நயியல் என்னவென்று வெள்ளத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அவ்வெள்ளப் பிரவாகத்தால் மக்கடலும் நிரம்பி வழிவதில்லை. இதற்கு வருணனின் கட்டளை தான் காரணம். இவ்வாறு இயற்கை நியதிகளை மீட்டுர் அல்லாமல் மனித ஒழுக்கத்தையும் அவன் கண்காணிக்கின்றான். அவன் பார்வையில்லாது மயமேலும் தீய மூடியாது. இக்கருத்தானது பிற்காலத்தில் எழுந்த நல்லிணை, சீவினை, அம்மம், அகர்மம், மறுநிறப்பு, முற்பிறப்பு, என்ற பாஷற்றிற்கும் மூலமாக அமைகிறது. இந்த ஒழுங்கையும் துறியாதற்கு "நீதி" என்ற சொல்லை வேதப்பாடல்கள் கூறுகின்றன.

ஒரு தெய்வ வாதம்

வேதப்பாடல்களைப் பொதுவானதாக நோக்குந் போது அவை பல தெய்வக் கோட்பாட்டை வற்புறுத்தினவை போலக் காணப் படினும் மஹாலாக ஒரு தெய்வ வாதமே வற்புறுத்தப்படுவதை நாம் நோக்கக் கூடியதாக உள்ளது. முதலாவதாகத் தமது தேவையைய ஓட்டி எந்தத் தெய்வத்திற்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கின்றார்களோ அந்தத் தெய்வத்தை எல்லாத் தெய்வங்களிலும் முதன்மையானது என்று கருதுகின்ற தன்மை காணப்பட்டது. இரண்டாவதாகச் சில பனிபுகளைக் குறிப்பிட்டு

ஒரு தெய்வத்திற்கென்றில்லாமல் எல்லாத் தெய்வத்திற்கும் பொருந்துமாறு கூறுவது. இவை மனிதனின் தெய்வங்களை விடுத்து ஒரே தெய்வங்களை நோக்கிச் செல்வதற்கு அடையாளங்களாகும். விஸ்வகர்மம், பிரஜாபதி எனத் தெய்வங்களுக்கு இடப்பட்ட பெயர்களும் ஒரு தெய்வம் கோட்பாடு ஒற்கு வலுவான அடையாளம் உள்ளது. விஸ்வகர்மம் என்பதன் கருத்து எல்லாத் தானியங்களையும் செடியக் கடியவன் என்பதாகும். பிரஜாபதி என்பது பிரஜைகளுக்கு அதிபதி என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு நியதிக்கும் ஒவ்வொரு தெய்வம் என்ற கருத்து மஹாலாக வல்லவன் ஒருவனே என்ற கருத்துப் படிபாக வலுப்பெறுவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இவை எல்லாவற்றையும் மீட வேத கலோகம் ஒன்று ஏகம் சதம் என்றமைப் பொருள் ஒன்று. அவையே அழிநாயகன் பல பெயரிட்டு அழைக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறது. ஆகவே வேதத்தில் முக்கியமாகப் பேசப்படுவது ஒரு தெய்வக் கொள்கையே என்பது உறுதியாகிறது.

போகம் போக ஒரு தெய்வக் கொள்கையிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு தெய்வம் என்ற சொல் மையிடப்பட்டு மூலமாக உள்ளது. ஒரே ஒரு பொருள் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. அவ்வொருள் அவன், அபன் என்ற பாகுபாட்டைக் கடந்தது. "சத" என்ற சொல்லாலும் சத, ஏகம் என்ற சொல்லாலும் அந்த மூலப் பொருள் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆகவே பல தெய்வ வாதம் ஒரு தெய்வவாதமாகிய பின் ஒருமை வாதமாக மாறிய கருத்து வளர்ச்சியையே வேதங்கள் எ காண்கின்றோம். இக் கருத்து வளர்ச்சிதான் பிற்காலத்தில் விரிவடைந்த வேதாந்த சித்தாந்தம் கருத்துக்களுக்கு மூலமாக அமைந்துள்ளது என்று கூறலாம்.

கந்தபுராணக் காப்பு

யடநயல் சூ.தடராசா

கந்தபுராணப் பாயிரத்தில் முதலில் இடம் பெறுவது காப்பு, விநாயகர் வணக்கம்.

“திகா சக்கரசுச் செம்முக னைந்துளாள்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகா சக்கர விண்மணி பரவுறை

விவட சக்தரன் செய்ப்பதம் போற்றுவாய்”
என்று சுழி விநாயகப் பெருமானைப் போற்றித்
குதிக்கின்றார் கங்கியப்ப சிவாசாரிய அவையினர்

விளங்குகின்ற பத்தும் திரும்பும் மயலையும்
பெய்வாயிய ஐந்து திருமுகங்களையும் உடைய
சிவபெருமானது தேரின் சிவலாபனைந்த தாமரை
நாயகனாயிய முடியன், தாம் உடர்பாடுதலையா
யணிந்த பாயிரினது இரத்தினமாக இருக்கர்
பெற்ற விகா சக்கர விநாயகரது பெய்வாயிய
திரும்புகளையப் போற்றித் துதிப்போம் என்பது
இந்தக் காப்புச் செய்யுளின் பொருள்.

திகா சக்கரம்- திகன் + கா - கரம். கா- பத்து
கரம் கை

சகடசக்கரம்- தேர்ச்சிலிந்து

அகா சக்தரவு- அகடு + அசக்து + அரவு.

அகடு வயிறு. அரவு- பார்வு.

சிவபெருமானுக்கு சாலாயம், கற்புநடம்,
அகோபம், வாமதேவம், சத்திபோசாதர்
என்பதும் ஐந்து திருமுகங்கள் உண்டு. இவ்வாறு
முறையே நடுமுகம், கீழ்க்கு நோக்கிய முகம்,
மேற்கு நோக்கிய முகம், மேற்கு நோக்கிய
முகம், வடக்கு நோக்கிய முகம் என்றுங்
கூறலாம்.

அவரது வலக்கரங்களில் தூலம், யமு,
லாள், வச்சிரம், அக்கினி என்பனவும்
இடக்கரங்களில் அபயம், பாசம், மணி, சம்பம்,
அங்குசம் என்பன இருப்பதாகவுள் கூறுவர்.

முன்னொரு காலத்தின் தாரகாட்சன்,
கமலாட்சன் வித்தியுன்மலி என்னும் மூன்று
அசுரர்களும் பிரமதேவரை நோக்கி நெடுங்
காலம் கடுந்தவம் புரிந்தனர். பிரமதேவர்
அவர்களுக்கு முன் தோன்றி உங்களுக்கு
என்ன வரம் வேண்டும்? என்று கேட்டார். அசுரர்
மூவரும் தமக்கே பொன், வெள்ளி, இரும்பு
என்னும் உலோகங்களாலான முப்பரங்கள்
வேண்டும் எனவும், அவை தாம் வீரும்பிய
போது பூமி முதலிய மூன்று உலோகங்க
ளுக்கும் பரந்து செல்லக் கூடியனவாகவும்
வியபெருமானாலன்றி வேறொருவராலும் அழிக்க
முடியாதனவாக இருக்க வேண்டுமெனவும் கேட்டு
வரம் பெற்று அவற்றில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

அவரர் மூவரும் சிவபக்தர்களானாலும்
தமது குலவழக்கப்படி, முன்புய்வபோடு தேவர்
வாழ்விடங்களும்பூழ் சென்று அவர்களை
அழித்து வந்தனர். அசுரர் செய்புள்
கொடுமைமையப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத
தேவர்கள் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம்
செய்து அசுரரை அழித்தருள வேண்டும் என்று
கேட்க தம்மடியவர்களாகிய அசுரரைத் தாம்

கொக்குலுக்க சம்பம் பருகத்து மர்து சிவன்
குத்து குக்க சிவக் கிடத்து

190

விவாதின சிவபக்தருக்கப் புகை மல் செழி கொக்கப் பெரு நெழி இரீக. சிவநாடு. மருது சிவையம் தாயு மாயித் திபுது
கிவியக்கு விவாதி மருது சிவபக்தருக்கப் புகை மல் செழி கொக்கப் பெரு நெழி இரீக. சிவநாடு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அழிப்பது முறையாகாதெவர் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இதைக் கேட்ட வீட்டுணு புத்தவடிவோடு முப்பரங்கயம்முதல் சென்று மதபோதனை செய்து தாரகாட்சன், கமலம்மன், வித்தியன்மணி, வல்லைய முவரையந் துவிர்ந்த ஏனையோடைய மதர் மாற்றிவிட்டு, மீண்டும் மேருமலைக்குச் பெரிய சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் புரித்தார். இதையறிந்த சிவபெருமான் முப்பரங்கயனை அழிப்பதற்குரிய அபத்தங்களைச் செய்புமாறு அமரருக்கு அறிவுறுத்தினார். அவர் கற்பிதைக் கேட்டு அகமிக மமிழ்ந்து மேல்கள் சந்திரவையம், தாமரை நாயகனாகிய சூரியனையும் உருன்மளமயம் மேலேழு கிரேழு உலகங்களையும் தபாகவர் ஆகாயத்தை ஆசனாகவும் கொண்ட ஆய்ந்துமான தேரை அமைத்தன ரென்பது புராண வரலாறு.

தக்கயாக சங்கரத்தின் போது வீட்டுணு புதிய சங்கரப்பணைவை விரபத்திரக் கடவுளது மானையிலிருந்து தவையொன்று விடுக்கி விட்டது. அச்சக்கரத்தை விரபத்திரக் கடவுளிடம் வேண்டிப் பெற முயன்ற போது சக்கரத்தைத் தனை விழுங்கிப்பதால் அதை அத்தவையிடமே வேண்டிப்பெறாமாறு விரபத்திரக் கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

வீட்டுணுவின் பொருட்டில் சக்கரத்தைப் பெறுவிரும்பிய அவரது சோழிப்பதியாகிய விடுவவேளை தனது கைகளைபார், கால்க ளையும், வளைத்து, கண்மயலையும், முக்கையார், வாயையும் அசைத்து விகடக்கத்தாடினான்.

அதைக்கண்டீயார் அலைவரும் சிரித்தவர். அப்போது சக்கரத்தை விழுங்கிய வெண்ட லையுந் சிரித்தது. வெண்டலை சிரித்துபோய் அது விழுங்கிய சக்கரம் கீழே விழுந்தது. விநாயகப் பெருமான் விரைந்து சென்று சக்கரத்தை எடுத்து மறைத்து வைத்தும்கொண்டு ஹரமும் அறிபாதவர் போலிபுத்தார். அதைக் கண்ட விடுவவேளை விநாயகப் பெருமானுக்கு முன்பும் விகடக் கூத்தாடி வேண்டி விநாயகப் பெருமான் அந்தச் சக்கரத்தை விடுவவேளைக்குக் கொடுத்தருளினார். அதுமாரையாகக் காஞ்சிபில் எழுந்தருளி இருக்கும் விநாயகப் பெருமான் விகட சக்கர விநாயகர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

முன்பொரு காலத்தில் விநாயகப் பெருமான் கொண்ட விகலாபத்தை நினைவு வந்த கச்சியப்பர் விடலக்கர விநாயகரது உதரபந்தமையமைந்த அரவின் மணியாய் காமரை நாயகனாகிய சூரியன் இருக்கின்றான் என்று சுவறியதன் மூலம் விநாயக பரங்கயத்தை உணர்த்தியிருக்கிறார்.

விகடக் கூத்தாடிய விடுவவேளையுமே அவையு வேண்டுகோளை ஏற்றும் சக்கரத்தை கொடுத்தருளியவர் விகடசக்கர விநாயகர். மெய்பன்கொடு போற்றித் அறித்தால் அவர் நமக்கு அருள் புரியாதிருக்க மாட்டார் என்பது கச்சியப்ப சிவாராய களாரிகளின் நம்பிக்கை. இறைவனை நம்பினார் பெருவதில்லை. அதனால் தாம் பாடத்தொடங்கிய கந்தபுராணம் இனிதாக நினைவேறுமென்று கருதினார் கச்சியப்ப சிவாராய களாரிகள்.

At the time when (a king) should use self control, let him remain himself like a heron, and, like it, let him strike, when there is a favourable opportunity.

49th

ஆரோக்கியம்

சுற்றுலா நாவலர்.

அரம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷோத்த நான்கையும் அடைவதற்காகக் கருவி சாரம். ஆதலினால் மரணப்பிபந்தம் தங்கள் தங்கள் சரீரத்தை வியாதி அடையாவண்ணம் பாதுகாப்பது யாவந்தமும் அவசியம். ஆகையாற் சரீரத்தை ஆரோக்கியமுடையதாகப் பாதுகாத்து முறைகளைச் சொல்வோம்.

நாடோறும் துரிபோதயத்துக்கு முன்னே விழிக்கெழுந்தால் புத்தி தெளிவடையும். நரம்பித்துவார்த்துள் பித்தியுறும், பித்தம் நீங்கும், வாதபித்தங்கள் தந்த நிலைமையப் பொருந்தும்.

காலையிலே சிலம்பமேனும், குழியையேற்றமேனும், கால்நடையேனும் செய்து கொண்டு வந்தால் சரீரம் இறகும், பசி உண்டாகும், வாதமும் கபமும் வலியும், குணமும், நீங்கும், மலம் இரங்கும்.

காலந் நோறும் ஒழுங்காகப் போசவாந் செய்து கொண்டு வருதல் போலவே, அதின்று பிரியும் மலசலாதிகளை ஒழுங்காக யோசனாஞ்செய்து கொண்டு வருதலும் ஆரோக்கியத்திற்கு ஏதுவாகும். நாடோறும் உபவசம், மாலம் என்னும் இரண்டு நேரத்தினும் தவறாமல் மலமோசனாந் செய்யும்படி பழக்கி கொள்ளல் வேண்டும். இடையிடையே மலசல யோசனாந் செய்யவிரும்பும் தடைப்படாது செய்தல் வேண்டும். மலசலங்களை அடக்கினால் வியாதி உண்டாகும். மலசலம் தங்காமல் இரங்கறாயின் வாத பித்த சிலேஷ்டங்கள் தந்த நிலையில் பொருந்தும். சளக்கினி உண்டாகும். வியாதிகள் அணுகாவாம். சமரக்கின்பாவது திருத்தபாக உற்கொள்கின்ற அள்ளபாளிய முதலிய வைகளை வெல்லாம் முறைமைப்படி கால வளவைக்கு மாறுபடாமல் நன்றாகத் தசிக்கும் உதராக்கினியாம்.

இயல்பாகிய துவர் உள்ள தூள் இலை கொம்பு என்பவைகளினாலே பல்லின் உள்னையும் புறத்தையும் செவ்வையாக விளக்கல் வேண்டும். இப்படி விளக்கினால் வாத பித்த சிலேஷ்டங்களினாலே பல்லினிடத்தும் அதன் வேரினிடத்தும் உண்டாகின்ற இருபத்து ஐந்து ரோமங்களுக்கும் உண்டாகாவாம். பற்கள் அலைவில்லாமல் உறுதியாய் இருக்கும். பெங்கல், மலை, கர், பாளை, வைக்கோல் என்பவற்றினாலே பல் விளக்கலாகாது.

சரீரத்தில் உள்ள மயிர்க்கால்கள் வழியாக வேர்வையாய்க் கழிபும் அழுக்குகள் எல்லாம் இரத்தத்தினின்று தனி பின்றிப் பறிபுப் பொருட்டு, நாடோறும் ஒழுங்காகச் சரீரத்தைத் தேய்த்து ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு வரல் வேண்டும்.

ஸ்நானத்துக்குப் பிராதக்காலமே உத்தம காலம். பிராதஸ்நானஞ் செய்தால் பசி உண்டாகும், நோய் அணுகாது. வெந்நீரிலே செய்யும் ஸ்நானத்தைப் பார்த்திலும், தண்ணீரிலே செய்யும் ஸ்நானமே உடம்புக்கு அதிக உறுதியைத் தரும்.

குரிய சந்திர கிரணம் படாத நீரும், காற்றுப் படாத நீரும், பாசி நீரும், அழிக சேறுள்ள நீரும், இலை உதிர்ந்த நீரும், புழு உள்ள நீரும், தூக்கந்தமுள்ள நீரும் விபாதீகளை விளைவிக்கும். ஆதலினால் இவைகள் ஸ்நானம், சமையல், பாளம் என்பவைகளுக்கும் ஆகாவாம்.

ஸ்நானம் பண்ணி நெடுநேரம் சுரத்தோ டிருக்கலாகாது. உடம்பிலே சுரஞ் கவர்நினால் குளிர் உண்டாகும். அதனால் விபாதி உண்டாகும். ஆதலினாலே குளிர் விபாதிபர் உண்டாகா வண்ணம் சீக்கிரம் ஸ்நானம்

பண்ணி அறு முடிந்த உடனே உடம்பிலே சுற்றுப் பரிகரம்மாடல் துணைத்து விட்டுத் தோய்த்துவிட்டு வஸ்திரத் தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மனறயற்சியாலேனும் சீரமுயற்சியாலேனும் உடம்பு திளைத்திருக்கும் பொழுதும், போசனத் செய்தபின்னும் ஸ்நானம் பண்ணலாகாது. பிள்ளைகள் காலையிலே ஸ்நானம் செய்யாது போசனம் செய்தால், ஐந்து நாழிகை நேரத்திற்குப் பின்பு ஸ்நானம் பண்ணல் வேண்டும்.

புக்கிற கஸ்திரம்மற்றும் சயலிம்மிற படுக்கைகளும் சீறிதம் அழுக்கில்லாமற் சுத்தமாபிருத்தல் வேண்டும். சீர்துயிலின்றும் வெளிப்பாடும் அழகமானது வஸ்திரம் செய்ததை தலைபணை முகலியவைகளில் ஓட்டிக் கொள்ளும் அவைகள் தோலோடு சம்பந்தப்பட்டால், அவைகளிலே படிந்திருக்கின்ற அழகமானது மயிர்க் கால்களை அடைத்து, வியாதியை விளைவிக்கும். படுக்கைகளை நாடோறும் காற்றிலே போடவேண்டும்.

காலத்தோறும் ஓழுங்காகப் போசனம் செய்தபின்னும் வேண்டும். அகப்பட்ட பொழுதெல்லாம் போசனம் செய்யலாகாது. முன்பு சித்த போசனம் முழுவுறும் சீரணமாகி மிகப்பசி தோன்றிய பின்பு போசனம் செய்தல் வேண்டும். இப்படிச் செய்யா தொழிந்தால் புசித்த போசனம் செவ்வையாகச் சீரணமாகாது. அது மட்டுமல்லாமல் சீரணமாகாத சீரணமாகாத போசனம் புசித்த போசனத்தோடு கலந்து விபாதினய விளைவிக்கும்.

போசனம் பண்ணியபின்னும் தன் சீர சுபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாதவையாகவையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாதவையாகவையும், கால விரியங்களுளாலே துன்புள்ளே மாறுகொள்ளாதவையாகவையும் புசித்தல் வேண்டும். அப்படிப் புசிக்கும்படிதும், அளவுக்கு அதிகமாகவேனும் அற்பமாகவேனும் புசிக்கலாகாது. போசனம் விதிந்தாலும், குறைந்தாலும் நோய் செய்யும்.

போசனம் செய்யும் பொழுது சலபானம் பண்ணலாகாது. போசன முடிந்த பின்பே சலபானம் பண்ணல் வேண்டும். தாக மெடுத்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் சலபானம் பண்ணலாகாது.

அக்க கடுகையுள்ள அன்னமும், நன்றாகச் சலமயாத அன்னமும், குறைந்த அன்னமும், ஊதிய அன்னமும், பழங்கறிமும், கடுகையைக் கிழங்கில்லாத கிழங்குகளும் புசிக்கலாகாது.

நன்றாகச் சமைத்த துவரம் பருப்பைப் போசனத்தின் முதலிலே பசு செய்யுடன் அன்னத்தில் கலந்து புசித்தால், ஒருபடி அன்னத்திற்கு ஒருபடி சதை என்றும், அன்னத்தில் இரண்டு கறிகளோடு துவரம் பருப்பு ரசம் சேர்த்துக் கொள்வது உத்தமம்.

போசன முடிவிலே புளித்த தமிழும் உப்பும் அன்னத்திற்கு சேர்த்துப் புசித்தால், முன்னுண்ட பதார்த்தங்களின் உள்ள திறியோஷமும் நிகழும். எல்லாப் பசுரத்தங்களும் சீரணமாகும். மோரும் அன்னமும் புசித்தால் மல உண்டாகும். யோசனம் முடிந்த பின்னும் கிராணியும் நிகழும்.

ஊறுகாய் எல்லாம் உதராக்கினிவை வளர்க்கும். அருசியைப் போக்கும். வாதபித்த சிலைஷமங்களைத் தொலைக்கும். ஆதலினாலே தமிழ்ச் சாதத்தோடும், மோர்ச் சாதத்தோடும் ஊறுகாய் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இரவிலே தமிழும், மோரும், கீரைகளும், கிழங்குகளும், கனிகளும் பண்ணலாகாது. பகலிலே பால் பண்ணலாகாது. இரவில் உண்ணத்தக்க கறிகளாலான துவரம் பருப்பு, அவரைப்பிஞ்சு, முருங்கைக்காய், முள்ளிக்காய், தூதுளங்காய் என்பவைகளாம்.

இரவிலே சேஷித்த அன்னத்தில் ஒரு சுக்குத்துண்டைப் போட்டு, ஆழிய வெந்நீர் விட்டு வைத்தல் வேண்டும். அந்தப் பழக் போற்றைக் காலையிலே அந்த நீராகவரத்தோடு

பூசித்தல் வேண்டும். அப்படிப் பூசித்தால் வாத நித்தம் போம். தாகம் நீங்கும். பசி உண்டாகும்.

இரண்டு மூலப் போசனமே உத்தமம். மூன்று கால போசனம் கொள்ள வேண்டுமானால், காலைப்பிளே முன்றே முக்கானாழிகை யுள்ளும், உச்சிக் காலத்திலே பதினெந்து நாளிலகையுள்ளும், இராத்திரியிலே ஏழரை நாளிலகையுள்ளும் கொசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பரிமுயற்சியேனும் மனமுயற்சியேனும் செய்து இளைத்தவுடனே போசனம் பண்ணலாகாது. போசனஞ் செய்தவுடனே கடுமையாயிய மனமுயற்சியேனும் சரீரமுயற்சியேனும் செய்வாகாது. போசனஞ் செய்தவுடனே நூறடி புளாவாலாகிய குழம்படை கொள்ளல் வேண்டும்.

காலை வெப்பிளிற் காயுந்தால், வியாதிக வெல்லும் அணுகும். மாலை வெயிலிற் காய்ந்தால் விபாதிகள் அணுகாவும். கெடுப்பிற் காய்ந்தால் அதியுஷ்ணமும் அதிதாசுறும், இரத்தித்த நோயும், இயல்பும் கொதிப்பு உண்டாகும். கடுகாடும் புலக உடம்பிலே மாலை ஆபுகைக் கெடுக்கும். பண்பிலும், மனாழியும், பெருங்காற்றிலும், பசிக்காற்றிலும் திரிதலாகாது.

சரீரத்தில் உள்ள இரத்தம் அசுத்தமாகிய காரிரத்தமாயின் வியாதி உண்டாகும். கத்தவாயிய செவ்விரத்தமாயின் வியாதி உண்டாகாது. அசுத்தவாயுவைப் பூசித்தாற் செவ்விரத்தமும் காரிரத்தமும் கத்தவாயுவைப் பூசித்தாற் காரிரத்தமும் செவ்விரத்தமாயும். ஆதலினாலே எப்பொழுதும் கத்த வாயுவைப் பூசித்தல் வேண்டும். தன்னாலும், பிறராலும் இரேசிக்கப்பட்ட காற்றும் தூக்கமும், அளாவிய காற்றும், அசுத்தமாகிய நசுக்க காற்றாலும், காற்றில்லாத ஓடுங்கிய வீட்டிலுள்ளும், நெருங்கிய சுவைக்கட்டிடத்துள்ளும் இருக்கலாகாது. இடந்தால் அசுத்த வாயுவே பூசிக்கப்படும். அதனால் விளைபுங் கேடு தற்காலத்தில் விளங்காதுமாயினும், சற்றே காலம் செல்லச் செல்ல இனிது விளங்கும்.

யாவரும் தாம் தாம் இருக்கும் அறையிலுள்ள காற்றுச் சுத்தமாய் இருக்கும் பொருட்டு அங்கங்கே வேண்டு மட்டுங் காற்று வீசப்பண்ணிக் கொள்ளல் வேண்டும். அறையிலுள்ள கத்த வாயுவே வேண்டுமாயின், ஒரு பலகணியாயினும் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். நீலயட்டத்தில் அசுத்த வாயு அளாவியிருத்தலினாலே, கீழே படுக்காது உடலின் மேற் படுப்பதே உத்தமம்.

தோலிலே ஒளி படுவது சரீரத்துக்கு ஆரோக்கியத்தை விளைவிக்கும். கரை மீட்டிற் தாழ்வாயும் மயமாயும், இரண்டுள்ளதாயும் உள்ள அறையிலுள்ளே இரத்தம் வேலை செய்வோர் சரீரம் வெழுத்து விபாத் அடைகின்றனர். தோலை மயிருநிச் செல்லும் ஒளி அக் தோலுக்கு மாத்திரமன்றி இரத்தத்துக்கும் நயத்தைக் கொடுக்கும். அந்த நயம் அவன் வழியாக உடம்பு முழுதினுஞ் பெரிபும், ஆகலினால் எடுக்கும், மடைப்பள்ளிகளும், பள்ளிக்கூங்களும், கம்பியாச்சாலகளுந் காற்று விசுத்தக்கலைகளாய் மாத்திரமன்றி, வெளிச்சம் தள்ளாக்கச் செல்லத்தும் கலைகளாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

சூரிய கிரணமானது மயிர் மேல் முகவிய தாவரங்களுக்குப் போலவே மயிர்களுக்குந் நன்மைபைக் கொடுக்கும். நிழலிலே மயிர்கள் வெளுத்து, சூரிய கிரணம் படும் மயிர்களைப் பார்க்கிலும் மிகப் பெலங் குறைந்திருக்கு மன்றோ? அது போலவே, இரட்டைகுகளின் இருக்கும் மனிதர்கள் வெளுத்து, நல்ல வெளிச் சம் பொருந்திய வீடுகளில் இருப்பவர்களைப் பார்க்கிலும் மிகப் பெலங் குறைந்திருப்பார்கள்.

கத்தவாயு உள்ள இடங்களில் நாடோறும் சரீரம் வெர்த்துக் களைக்கும்படி அழகிய ஆடம் வேலை செய்தல் வேண்டும். அவ் காலத போது, கத்தவாயு உள்ள இடங்களிலே ஓடி உலாவித் திரிதல் வேண்டும். உலாவுவதுக்கு மாலைப் பொழுதினும் காலைப் பொழுதே உத்தம காலம். சூரியன் அஸ்தரிக்கும் காலத்திலும் பார்க்கப் பகற்காலத்தின் வேலை செய்தலே ஆரோக்கியத்திற்கு ஏதுவாகும்.

காலந் தோறும் போசனம் ஒழுங்காகச் செய்து வருதல் போலவே சரீர முயற்சியும் ஒழுங்காகச் செய்தல் வேண்டும். சிலநாள் ஒழுங்காகச் சரீர முயற்சி செய்து கொண்டு வந்து ஓரநாட் செய்யாது விடாமல் அது ஒழுங்காகப் போசனஞ் செய்து கொண்டு வந்து ஒரு நாள் போசனஞ் செய்யாது விடுதல் போலும்.

குளிந்த நிலையிலும் பார்க்க நிமிர்ந்த நிலையே ஆரோக்கியத்தை விளைவிக்கும். அதனினால் இருக்கும் போதும், நிற்கும் போதும், நடக்கும் போதும், வேலை செய்யும் போதும், சரீரம் குளிந்த நிலையின்றி நிமிர்ந்த நிலையுடையதாயே இருத்தல் வேண்டும்.

நிமிர்ந்த நிலையினாலே சரீரத்த வயவங்கள் பலவும் செல்வவதாக இயங்கப் பெற்று அறகுடை மனவாய் விளங்கும். குளிந்த நிலையினாலே மார்பு ஒடுங்கி, வயிறு தாழ்ந்து தோள்கள் சுவிழ்ந்து, சரீரம் தோயலையும் குளிந்த நிலையிலும் பார்க்க நிமிர்ந்த நிலையிலே நெடுநேரம் அதிக வேலை செய்யலாம். பிள்ளைகள் தலையுற் தோள்களும் உயிப் பறக்கும்படி ஒருபோதும் விடலாகாது.

குளிந்த நிலையிலும் பார்க்க நிமிர்ந்த நிலையிலே சுவாசக் கருவிகள் எல்லாம் செல்வவதாக இயங்கும். அப்பொழுது உண்டாகும் சத்தம் மிகத்தெளிவாக விளங்கும்.

உரக்கப் பாடுவதிலொழும் வாசிப் பதிலாலும் குரவறுப்புக்கள் தொழிப் பெலன் கொள்ளும். அதனாலே மாப்பு ஆரோக்கியம் பெற்று விடாவிடும். கலாசாஸ்களும் பிடிற்றுப் பெரும்பாலும் ஆரோக்கியத்தை அடையும்.

வாத்ததை எசனிக் குமிடத்து மிதமாக வலனித்தால் உன்னறிவும் ஆரோக்கியமும் உண்டாகும். அத்கமாக வலனித்தால், இரகதாவும் இரத்ததாவும் உண்டும். அதனாற் பித்தம் அத்கரிக்கும். அதனாற் சிலேஷமரோகம் பிறக்கும். அதனாற் சலரோகம் உண்டாகும்.

மனமும் சரீரமும் காம் செய்த முயற்சி பளவுக் மேற்ப இளைப்பாறல் வேண்டும். மனசையும் சரீரத்தையும் இளைப்பாற்றுவது நித்திரை. நித்திரைக்கு ஏற்றகாலம் பகற்காலம் என்று இராம்காலமேயாம்.

பகல் நித்திரையானது பதினெட்டு வித வாதரோகங்களை விளைவிப்பதற்கு ஒரு வித்தாகும். பத்திரைக் கொண்டவருக்குப் குடிய வெப்பமும், உண் ஒளஷத வெப்பமும், பத்திரைக்கினால் உண்டாதும் வெப்பமும் ஆகிய மூன்று வெப்பத்தோடு பகல் நித்திரையி னாலாதும் வெப்பமும் கூடுமாயின் நேத்திர ரோகங்களும், இரத்தபித்த ரோகமும் உண்டாகும். பகல் நித்திரையினாலே இராமநித்திரை குழம்பி விடும்.

இரவில் நித்திரை செய்பாதவரிடத்தே சித்தவாய்க்கும், மந்தம் முதலிய நோய்கள் வந்து பொருத்தும். அத்திராத்திரிக்கு முன் இரண்டு நாழிகை நேரம் நித்திரை செய்வது அத்திராத்திரிக்குப் பின் நான்கு நாழிகை நேரம் நித்திரை செய்வதற்குச் சமனாகும். ஆதலினால் இராதிரியின் பிந்தாமக்கில் நித்திரை செய்வதிலும் முற்பகல்தில் நித்திரை செய்வதே ஆரோக்கியத்திற்கு ஏதுவாகும். விடிபற் காலத்தில் ஒருமுறை விழித்துப் பின் செய்யும் நித்திரை களாக காண்டற்கு ஏதுவாகி உரோ கத்தை விளைவிக்கும். ஆதலினால் விடியற் காலத்து நித்திரையை மீயுண்ணாட்டுத் தவிர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். நித்திரை செய்யாமையும் குறைந்த நித்திரையும் கொள்ளல் மிகுந்த நித்திரையும் விமரிக்கும் ஏதுவாகும். தாமசம் உண்டாதும் முன் படுத்தால் நித்திரை வரும் வரையும் மனம் துர்விஷயத்திற் சென்று கேட்டை விளைவிக்கும்.

இரவிலே நெடுநேரஞ் செல்லுமுன் போசனஞ் செய்து கொண்டு அது சீரணமான ஷடனே சீக்கிரம் படுத்தி நித்திரை செய்து குடியின் உதக்க ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னே விடுத்தேற்றது விடப் பழக்க்கொள்ள வேண்டும். உண் உணவு சீரணமாகுமுன் சபனிக்கலாகாது.

சயலிக்குமிடத்து வாக்குத் திக்கல்லாத
யிம்மிலே தலை வைத்து, இக்கை கிராகச்
சயலித்தல் வேண்டும். சுழத்துக்கும் தோளும்
மத்தியிலிருக்கும் அளவினதாகிய உயரமும்,
வேண்டிய மட்டினதாகிய ளுமும் உள்வதாக
இலவம் பஞ்சினாலே கைப்பிந்து தவலையணியின்
மேலே சிரக கைத்துப் படுத்தும் கொண்டால்
யதூதீ கேசர் வரைக்கும் உள்ள எந்தியவ்வய்து
நரம்புகளும் சாணாக இறக்கும் பிரணப் பற்றிய
நோய்கள் நீங்கிவிடும்.

வாரத்துக்கு இரண்டு தரமாயினும் ஒரு
தரமாயினும் என்னை தேய்த்து ஸ்நானம்
செய்தல் வேண்டும். பசுத்துக்கு இரண்டு
தரமாயினும், ஒரு தரமாயினும் கொள்ளு
செய்யத்தல் வேண்டும். ஒன்றரை மாசத்துக்
கொண்டறம் நசியம் இடல் வேண்டும். நான்கு
மாசத்துக் கொடுத்தம் பேதி மருந்து
உட்கொள்ளல் வேண்டும். ஆறு மாசத்துக்
கொடுத்தம் வம்ன மருந்து உட்கொள்ள
வேண்டும். பேதி செய்வினும் தேசுள் பெனினும்
பொருந்தும். வம்ன பெனினும் சாத்தி பெனினும்
வாந்தி செய்வினும் பொருந்தும்.

எண்ணெய் தேய்த்துமி த்து, நாசிக்கு
நாய்வு துளியும், காதுகளுக்கு அவ்வாறு
துளியும் விட்டு, சீரசீனும், உடம்பிலும்,
கால்களிலும் பூட்டாமல் தேய்த்து ஊறச்
செய்து சுழும், வேர்வையும் இல்லாவண்ணம்
துளிக்கல் வேண்டும். நெய் தேய்த்துக்
கொண்டால், பருப்பரைபடி தேய்ந்தல் வேண்டும்.

எண்ணெயைக் கால்களில் இட்டால்
கவ்வோய் நீங்கும். கண்களில் இட்டால் காது
நோய் நீங்கும். காதுகளில் இட்டால் தலை
நோய் நீங்கும். தலையில் இட்டால் எல்லா
நோயும் நீங்கும்.

சித்திரை வைகாசி மாசங்களில் சூரிப்பாத
பாரசி ஊந்து நாழிகை யுள்ளும், ஆனி, ஆடி
மாசங்களில் எட்டு நாழிகையுள்ளும், ஆவணி,
புரட்டாசி, ஜப்பசி, கார்த்திகை மாசங்களில்
நாலு நாழிகையுள்ளும், மங்களி, வை மாசங்

களில் இரண்டு நாழிகையுள்ளும் அப்பியவம்
ஸ்நானம் செய்தல் வேண்டும்.

வாததேக்கள் பசு நெய் ஒரு பங்கு
எண்ணெய் இரண்டு பங்கு ஆயனக்கு நெய்
மூன்று பங்காகவும், பித்த தேய்கள் என்னை
ஒரு பங்கு ஆயனக்கு நெய் இரண்டு பங்கு பசு
நெய் மூன்று பங்காகவும், சீலேஷ்டதேய்கள்
ஆயனக்கு நெய் ஒரு பங்கு பசு நெய் இரண்டு
பங்கு எண்ணெய் மூன்று பங்காகவும், முய்கட்டு
நெய் சேர்த்து ஸ்நானம் செய்வது உத்தமம்.

தைலத் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்தால்,
அன்றைக்கும் மற்ற நாடும் புளிபும், தயிலும்,
யோரும், பாணும், பாசுக்காயும், அகத்தியி
லையும், சேர்க்கலாகாது.

கஷாயம், அரைத்த மருந்து, எண்ணெய்
என்றும் இம்முடிவான ஒன்று கோடைக்காலத்தில்
கொடுக்கத்தக்க மருந்தாம். மறைக் காலத்
திலேனும், பனிமகாலத்திலேனும், கொடுத்தால்
அம்மருந்துகளின் குணம் கெட்டு விடும்.
இம்முன்று காலங்களிலும் நேர்வாணமாயினும்,
உப்பாயினும் சேர்ந்த மருந்தைக் கொடுத்தால்
பிரயமாகப் பேதியாகும்.

பொய்குறவை விவகாய வழுக்கா நிலைமாள்தும்
ஊய்த்தி கட்டியார் சந்தியார் - சந்தியின்
ஊய் பகுதித் கருவியக் குய்க்கீநிம்
கெய்வழைச் சென்ற வீநிம்.

பொருள்- பொய்பும் குறவைபும் சிறி பொருளைக்
தாம் வேளவேளிநிம் மருதும் சிறுபுகைநிம் கை
பொறாமையும் என தலை நாள்கினைபும் ஊய்க்கிநி
ஆய்கினைபுடையர் நாளையர், தலைபுற பிச் சினை
புதுவித்து நாசத்தின் எண்ணெயும் புதுவிதும் செய்வும்
கெடுத்து வீநிம்.

நினைவீடு கொள்வதற்கு

தாரண

சீக்கிர

01	13.04.2004	செவ்வாய்	தாரண வகுப்பிற்கு வீணடி புண்ணாக்காய் பகல் 12.35 முதல் இரவு 5.55 வரை
05	17.04.2004	சனி	சனிப் பித்தோடி வீரதம்
07	19.04.2004	திங்கள்	அராலாணா வீரதம்
08	20.04.2004	செவ்வாய்	சீறக் கிதாண்டர் குறியூரை
09	21.04.2004	புதன்	கங்கித்தலை வீரதம்
11	23.04.2004	வெள்ளி	சதுர்க்க வீரதம்
13	25.04.2004	ஞாயிறு	மாங்கையற்குளியம் குறியூரை ஊங்க வீரதம்
20	02.05.2004	ஞாயிறு	ஹென்மீண்டர் குறியூரை பித்தோடி வீரதம்
21	03.05.2004	திங்கள்	P மாபுத் சீவாசாபியர் குறியூரை
22	04.05.2004	செவ்வாய்	சீத்தவூர் சித்திரா செவ்வாய்க்குள் குறியூரை சீத்திரா பூவண வீரதம் சீத்திரகுந்த வீரதம்
	08.05.2004	சனி	கித்தகுறியூர் கிதாண்டர் குறியூரை 26
29	11.05.2004	செவ்வாய்	சாண்டிரா சதுர்க்க வீரதம்
31	13.05.2004	வியாழன்	நாடிராபுலேகம் கித்திராவுக்காரர் குறியூரை

விவசாயிகள், விலங்குகள், பூச்சுகளும் வாய்ப்பு விகிதங்கள், விட்டுப்புகளும் பொருட்கள், கலைஞர்கள் மீதான சீலா விகிதங்கள், சீலாபுலகங்களும், மட்டுக்குடைகள், துய்யத்தலைகள், சந்திரிவட்டம், பச்சுக்காய்க்குடைகள், ஆலவட்டம், கருட்டி மகா தோரணம், திவாச்சீலாகம், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வசக மாலை மற்றும் மீன்பாடி மங்கள வாத்தியங்கள், சீத்திர கலைத்தலை படைத்த தத்துவவிகிதம், விட்டு ஆலவட்டம் பொருட்கள் குறியூரை விவசாயிகள் கிடைக்கார்.

கலைபாசி

23/1, விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13.
தொ.பே: 2478885

சைவநீதி இதுநீல் வெளிவரும் கட்டுரைகளினுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். -இதழ் நிர்வாகிகள்

Ge Dora

Dream has Come True
EXPRESS SERVICE

Housing Loans

Within

24 BUSINESS

Hours

Hot Line / Fax: 01 2573510

